

I

(Νομοθετικές πράξεις)

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΙ

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΕ) 2018/841 ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 30ής Μαΐου 2018

σχετικά με τη συμπερίληψη των εκπομπών αερίων θερμοκηπίου και των απορροφήσεων από δραστηριότητες χρήσης γης, αλλαγής χρήσης γης και δασοπονίας στο πλαίσιο για το κλίμα και την ενέργεια έως το 2030, καθώς και για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 525/2013 και της απόφασης (ΕΕ) αριθ. 529/2013/ΕΕ

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης και ιδίως το άρθρο 192 παράγραφος 1,

Έχοντας υπόψη την πρόταση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής,

Κατόπιν διαβίβασης του σχεδίου νομοθετικής πράξης στα εθνικά κοινοβούλια,

Έχοντας υπόψη τη γνώμη της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής ⁽¹⁾,

Έχοντας υπόψη τη γνώμη της Επιτροπής των Περιφερειών ⁽²⁾,

Αποφασίζοντας σύμφωνα με τη συνήθη νομοθετική διαδικασία ⁽³⁾,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο στα συμπεράσματά του της 23ης-24ης Οκτωβρίου 2014 σχετικά με το πλαίσιο πολιτικής για το κλίμα και την ενέργεια έως το 2030 ενέκρινε δεσμευτικό στόχο για μείωση κατά τουλάχιστον 40 % των εγχώριων εκπομπών αερίων θερμοκηπίου στο σύνολο της οικονομίας έως το 2030 σε σύγκριση με το 1990, και ο εν λόγω στόχος επιβεβαιώθηκε στα συμπεράσματα του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου της 17ης-18ης Μαρτίου 2016.
- (2) Τα συμπεράσματα του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου της 23ης-24ης Οκτωβρίου 2014 ανέφεραν ότι ο στόχος για μείωση των εκπομπών κατά τουλάχιστον 40 % θα έπρεπε να επιτευχθεί συλλογικά από την Ένωση με τον πλέον αποτελεσματικό τρόπο, με μειώσεις στο σύστημα εμπορίας δικαιωμάτων εκπομπών της Ευρωπαϊκής Ένωσης («ΣΕΔΕ της ΕΕ»), που προβλέπεται στην οδηγία 2003/87/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ⁽⁴⁾, και στους τομείς εκτός ΣΕΔΕ, που θα ανέρχονται, αντίστοιχα, σε 43 % και 30 % έως το 2030 σε σύγκριση με το 2005, και με κατανομή των προσπαθειών βάσει του σχετικού κατά κεφαλήν ΑΕΠ.

⁽¹⁾ ΕΕ C 75 της 10.3.2017, σ. 103.

⁽²⁾ ΕΕ C 272 της 17.8.2017, σ. 36.

⁽³⁾ Θέση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 17ης Απριλίου 2018 (δεν έχει ακόμη δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα) και απόφαση του Συμβουλίου της 14ης Μαΐου 2018.

⁽⁴⁾ Οδηγία 2003/87/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Οκτωβρίου 2003, σχετικά με τη θέσπιση συστήματος εμπορίας δικαιωμάτων εκπομπής αερίων θερμοκηπίου εντός της Κοινότητας και την τροποποίηση της οδηγίας 96/61/ΕΚ του Συμβουλίου (ΕΕ L 275 της 25.10.2003, σ. 32).

- (3) Ο παρών κανονισμός αποτελεί μέρος της υλοποίησης των δεσμεύσεων της Ένωσης βάσει της συμφωνίας του Παρισιού⁽¹⁾ στο πλαίσιο της σύμβασης-πλαisiού των Ηνωμένων Εθνών για την κλιματική αλλαγή (United Nations Framework Convention on Climate Change - «UNFCCC»). Η συμφωνία του Παρισιού συνάφθηκε, εξ ονόματος της Ένωσης, στις 5 Οκτωβρίου 2016 με την απόφαση (ΕΕ) 2016/1841 του Συμβουλίου⁽²⁾. Η δέσμευση της Ένωσης για μειώσεις των εκπομπών στο σύνολο της οικονομίας ορίστηκε στην εθνικά καθορισμένη πρόθεση συνεισφοράς που υποβλήθηκε ενόψει της συμφωνίας του Παρισιού από την Ένωση και τα κράτη μέλη της στη Γραμματεία της UNFCCC στις 6 Μαρτίου 2015. Η συμφωνία του Παρισιού τέθηκε σε ισχύ στις 4 Νοεμβρίου 2016. Η Ένωση οφείλει να συνεχίσει να μειώνει τις εκπομπές της αερίων θερμοκηπίου και να αυξάνει τις απορροφήσεις σύμφωνα με τη συμφωνία του Παρισιού.
- (4) Η συμφωνία του Παρισιού, μεταξύ άλλων, θέτει ένα μακροπρόθεσμο στόχο σύμφωνο με την επιδίωξη να συγκρατηθεί η αύξηση της παγκόσμιας θερμοκρασίας σαφώς κάτω των 2 βαθμών Κελσίου σε σχέση με τα προβιομηχανικά επίπεδα και να συνεχιστούν οι προσπάθειες ώστε να διατηρηθεί στον 1,5 βαθμό Κελσίου πάνω από τα προβιομηχανικά επίπεδα. Τα δάση, οι γεωργικές εκτάσεις και οι υγροβιότοποι θα διαδραματίσουν κείμερο ρόλο στην επίτευξη αυτού του στόχου. Στη συμφωνία του Παρισιού, τα συμβαλλόμενα μέρη αναγνωρίζουν επίσης ως θεμελιώδη προτεραιότητα τη διασφάλιση της επισιτιστικής ασφάλειας και την εξάλειψη της πείνας, στο πλαίσιο της βιώσιμης ανάπτυξης και των προσπαθειών να εξαλειφθεί η φτώχεια, καθώς και τον ιδιαίτερα εύαλωτο χαρακτήρα των συστημάτων παραγωγής τροφίμων έναντι των δυσμενών επιπτώσεων της κλιματικής αλλαγής, προωθώντας έτσι την ανθεκτικότητα στην κλιματική αλλαγή και την ανάπτυξη με χαμηλές εκπομπές αερίων του θερμοκηπίου, με τρόπο που δεν απειλεί την παραγωγή τροφίμων. Προκειμένου να επιτευχθούν οι στόχοι της συμφωνίας του Παρισιού, τα μέρη θα πρέπει να αυξήσουν τις συλλογικές τους προσπάθειες. Τα μέρη θα πρέπει να καταρτίσουν, να κοινοποιήσουν και να διατηρήσουν διαδοχικές εθνικά καθορισμένες συνεισφορές. Η συμφωνία του Παρισιού αντικαθιστά την προσέγγιση που υιοθετήθηκε στο πλαίσιο του πρωτοκόλλου του Κιότο του 1997, του οποίου η ισχύς θα εκπνεύσει το 2020. Η συμφωνία του Παρισιού απαιτεί επίσης την ισορροπία μεταξύ των ανθρωπογενών εκπομπών από πηγές και των απορροφήσεων από καταβόθρες αερίων θερμοκηπίου κατά το δεύτερο μισό του τρέχοντος αιώνα και καλεί τα Μέρη να λάβουν μέτρα για τη διατήρηση και την ενίσχυση, κατά περίπτωση, των καταβόθρων και των δεξαμενών αερίων θερμοκηπίου, συμπεριλαμβανομένων των δασών.
- (5) Ο τομέας της χρήσης γης, της αλλαγής χρήσης γης και της δασοπονίας (land use, land use change and forestry - «LULUCF») έχει τις δυνατότητες να παράσχει μακροπρόθεσμα κλιματικά οφέλη και, κατ' αυτόν τον τρόπο, να συμβάλει στην επίτευξη του στόχου της Ένωσης για μείωση των εκπομπών αερίων θερμοκηπίου, καθώς και των μακροπρόθεσμων κλιματικών στόχων της συμφωνίας του Παρισιού. Ο τομέας LULUCF παρέχει επίσης βιολογικά που μπορούν να υποκαταστήσουν υλικά υψηλής έντασης ορυκτών ή άνθρακα και, ως εκ τούτου, παίζει σημαντικό ρόλο στη μετάβαση σε μια οικονομία με χαμηλές εκπομπές αερίων θερμοκηπίου. Δεδομένου ότι οι απορροφήσεις μέσω του τομέα LULUCF είναι αναστρέψιμες, θα πρέπει να θεωρούνται χωριστός πυλώνας στο πλαίσιο της ενωσιακής πολιτικής για το κλίμα.
- (6) Τα συμπεράσματα του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου της 23ης-24ης Οκτωβρίου 2014 ανέφεραν ότι θα πρέπει να αναγνωριστούν οι πολλαπλοί στόχοι του τομέα της γεωργίας και της χρήσης γης, όπου η δυνατότητα μετριασμού είναι χαμηλότερη, καθώς και η ανάγκη διασφάλισης της συνοχής μεταξύ των στόχων της Ένωσης για την επισιτιστική ασφάλεια και την κλιματική αλλαγή. Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο κάλεσε την Επιτροπή να εξετάσει ποια είναι τα βέλτιστα μέσα για την ενθάρρυνση της βιώσιμης εντατικοποίησης της παραγωγής τροφίμων, με ταυτόχρονη βελτιστοποίηση της συμβολής του τομέα στη μείωση και τη δέσμευση των αερίων θερμοκηπίου, μεταξύ άλλων μέσω της δημιουργίας νέων δασών, και να καθορίσει μια πολιτική σχετικά με τον τρόπο συμπεριληψής του τομέα LULUCF στο πλαίσιο μετριασμού των εκπομπών αερίων θερμοκηπίου έως το 2030, αμέσως μόλις το επιτρέψουν οι τεχνικές συνθήκες και οπωσδήποτε πριν από το 2020.
- (7) Οι πρακτικές βιώσιμης διαχείρισης στον τομέα LULUCF μπορούν να συμβάλουν ποικιλοτρόπως στον μετριασμό της κλιματικής αλλαγής, ιδίως μέσω της μείωσης των εκπομπών και της διατήρησης και ενίσχυσης των καταβόθρων και των αποθεμάτων άνθρακα. Για την αποτελεσματικότητα των μέτρων που στοχεύουν στην αύξηση της δέσμευσης του άνθρακα, είναι πολύ σημαντική η μακροπρόθεσμη σταθερότητα και προσαρμοστικότητα των δεξαμενών άνθρακα. Επιπλέον, οι πρακτικές βιώσιμης διαχείρισης μπορούν να διατηρούν την παραγωγικότητα, την αναπαραγωγική ικανότητα και τη ζωτικότητα του τομέα LULUCF και, ως εκ τούτου, προωθούν την οικονομική και κοινωνική ανάπτυξη, μειώνοντας παράλληλα το αποτύπωμα άνθρακα και το οικολογικό αποτύπωμα του εν λόγω τομέα.
- (8) Η ανάπτυξη βιώσιμων και καινοτόμων πρακτικών και τεχνολογιών, συμπεριλαμβανομένης της αγροοικολογίας και της αγροδασοπονίας, μπορεί να ενισχύσει τον ρόλο του τομέα LULUCF όσον αφορά τον μετριασμό της κλιματικής αλλαγής και την προσαρμογή σε αυτή, καθώς και να αυξήσει την παραγωγικότητα και την ανθεκτικότητα του εν λόγω τομέα. Καθώς ο τομέας LULUCF χαρακτηρίζεται από μεγάλα χρονικά διαστήματα για τις αποδόσεις, οι μακροπρόθεσμες στρατηγικές είναι σημαντικές ώστε να ενισχυθεί η χρηματοδότηση της έρευνας για την ανάπτυξη βιώσιμων και καινοτόμων πρακτικών και τεχνολογιών και τις σχετικές επενδύσεις. Οι επενδύσεις σε προληπτικές δράσεις, όπως οι πρακτικές βιώσιμης διαχείρισης, μπορούν να μειώσουν τους κινδύνους που συνδέονται με φυσικές διαταραχές.

⁽¹⁾ ΕΕ L 282 της 19.10.2016, σ. 4.

⁽²⁾ Απόφαση (ΕΕ) 2016/1841 του Συμβουλίου, της 5ης Οκτωβρίου 2016, για τη σύναψη, εξ ονόματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της συμφωνίας του Παρισιού που εγκρίθηκε στο πλαίσιο της σύμβασης-πλαisiού των Ηνωμένων Εθνών για την κλιματική αλλαγή (ΕΕ L 282 της 19.10.2016, σ. 1).

- (9) Στα συμπεράσματά του της 22ας-23ης Ιουνίου 2017, το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο επιβεβαίωσε την πλήρη δέσμευση της Ένωσης και των κρατών μελών της στο θεματολόγιο του 2030 για τη βιώσιμη ανάπτυξη, το οποίο στοχεύει μεταξύ άλλων στη διασφάλιση της βιώσιμης διαχείρισης των δασών.
- (10) Η δράση για τη μείωση της αποψίλωσης και της υποβάθμισης των δασών και την προαγωγή της βιώσιμης διαχείρισης των δασών στις αναπτυσσόμενες χώρες είναι σημαντική. Στο πλαίσιο αυτό, στα συμπεράσματά του της 21ης Οκτωβρίου 2009 και της 14ης Οκτωβρίου 2010, το Συμβούλιο υπενθύμισε τους στόχους της Ένωσης για τη μείωση της συνολικής αποψίλωσης των τροπικών δασών κατά τουλάχιστον 50 % έως το 2020 σε σύγκριση με τα σημερινά επίπεδα, καθώς και για παύση της απώλειας της παγκόσμιας δασικής κάλυψης μέχρι το 2030 το αργότερο.
- (11) Η απόφαση αριθ. 529/2013/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου⁽¹⁾ θέτει κανόνες λογιστικής καταγραφής για τις εκπομπές και τις απορροφήσεις από τον τομέα LULUCF, και έχει έτσι συμβάλει στην ανάπτυξη πολιτικών που οδήγησαν στην ένταξη του τομέα LULUCF στη δέσμευση της Ένωσης για μείωση των εκπομπών. Ο παρών κανονισμός θα πρέπει να βασίζεται στους υφιστάμενους κανόνες λογιστικής καταγραφής, επικαιροποιώντας και βελτιώνοντάς τους για την περίοδο από το 2021 έως το 2030. Θα πρέπει να ορίζει τις υποχρεώσεις των κρατών μελών όσον αφορά την εφαρμογή των εν λόγω κανόνων λογιστικής καταγραφής και θα πρέπει επίσης να απαιτεί από τα κράτη μέλη να μεριμνούν ώστε ο τομέας LULUCF στο σύνολό του να μην παράγει καθαρές εκπομπές και να συνεισφέρει στον στόχο της ενίσχυσης των καταβληθέντων σε βάθος χρόνου. Δεν θα πρέπει να θεσπίζει υποχρεώσεις λογιστικής καταγραφής ή υποβολής εκθέσεων από ιδιωτικούς φορείς, συμπεριλαμβανομένων των αγροτών και των δασοκόμων.
- (12) Ο τομέας LULUCF, συμπεριλαμβανομένων των γεωργικών εκτάσεων, έχει άμεσο και σημαντικό αντίκτυπο στη βιοοικολογία και τις υπηρεσίες οικοσυστημάτων. Για τον λόγο αυτό, σημαντικός στόχος των πολιτικών που επηρεάζουν τον τομέα αυτό είναι να εξασφαλίζεται η συνοχή τους με τους στόχους της στρατηγικής της Ένωσης για τη βιοοικολογία. Θα πρέπει να γίνουν ενέργειες για την υλοποίηση και τη στήριξη δραστηριοτήτων στον τομέα αυτό όσον αφορά τόσο τον μετριασμό όσο και την προσαρμογή. Θα πρέπει επίσης να εξασφαλιστεί η συνοχή μεταξύ της κοινής γεωργικής πολιτικής και του παρόντος κανονισμού. Όλοι οι τομείς χρειάζεται να συνεισφέρουν στον βαθμό που τους αναλογεί σε ό,τι αφορά τη μείωση των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου.
- (13) Οι υγροβιότοποι είναι αποτελεσματικά οικοσυστήματα για την αποθήκευση διοξειδίου του άνθρακα. Συνεπώς η προστασία και η αποκατάσταση των υγροβιότοπων θα μπορούσε να μειώσει τις εκπομπές αερίων θερμοκηπίου στον τομέα LULUCF. Η βελτίωση των κατευθυντήριων γραμμών της διακυβερνητικής επιτροπής για την κλιματική αλλαγή (Intergovernmental Panel on Climate Change - «IPCC») του 2006 για τους υγροβιότοπους θα πρέπει να ληφθεί υπόψη στο πλαίσιο αυτό.
- (14) Προκειμένου να εξασφαλιστεί η συμβολή του τομέα LULUCF στην επίτευξη του στόχου της Ένωσης για μείωση κατά τουλάχιστον 40 % των εκπομπών και του μακροπρόθεσμου στόχου της συμφωνίας του Παρισιού, είναι απαραίτητο ένα άρτιο λογιστικό σύστημα. Για να αποκτηθούν επακριβείς λογαριασμοί εκπομπών και απορροφήσεων σύμφωνα με τις εθνικές απογραφές αερίων του θερμοκηπίου της IPCC του 2006 (κατευθυντήριες γραμμές της IPCC), θα πρέπει να αξιοποιούνται οι τιμές που αναφέρονται σε ετήσια βάση σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 525/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου⁽²⁾ για τις κατηγορίες χρήσης γης και τη μετατροπή μεταξύ κατηγοριών χρήσης γης, ώστε να εξορθολογιστούν οι προσεγγίσεις που χρησιμοποιούνται βάσει της UNFCCC και του πρωτοκόλλου του Κιότο. Εκτάσεις που μετατρέπονται σε άλλη κατηγορία χρήσης γης θα πρέπει να θεωρούνται ότι βρίσκονται σε διαδικασία μετάβασης προς την εν λόγω κατηγορία για προκαθορισμένη περίοδο 20 ετών που αναφέρεται στις κατευθυντήριες γραμμές της IPCC. Τα κράτη μέλη θα πρέπει μόνο να μπορούν να παρεκκλίνουν από την εν λόγω προκαθορισμένη τιμή για δασωμένες εκτάσεις και μόνο σε περιορισμένες περιπτώσεις οι οποίες δικαιολογούνται βάσει των κατευθυντήριων γραμμών της IPCC. Οι αλλαγές στις κατευθυντήριες γραμμές της IPCC, όπως εγκρίθηκαν από τη διάσκεψη των μερών της UNFCCC ή τη διάσκεψη των μερών συνεργόχου ως Συνεδρίαση των μερών της συμφωνίας του Παρισιού, θα πρέπει να αποτυπώνονται, κατά περίπτωση, στις απαιτήσεις υποβολής εκθέσεων βάσει του παρόντος κανονισμού.
- (15) Οι διεθνώς συμφωνηθείσες κατευθυντήριες γραμμές της IPCC αναφέρουν ότι οι εκπομπές από την καύση βιομάζας δύνανται να καταγράφονται λογιστικά ως μηδενικές στον τομέα της ενέργειας, με την προϋπόθεση ότι οι εκπομπές αυτές αντιστοιχούν στον τομέα LULUCF. Στην Ένωση, οι εκπομπές από την καύση βιομάζας λογίζονται επί του παρόντος ως μηδενικές σύμφωνα με το άρθρο 38 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 601/2012 της Επιτροπής⁽³⁾ και τις διατάξεις που ορίζονται στον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 525/2013· ως εκ τούτου, η συνοχή με τις κατευθυντήριες γραμμές της IPCC θα διασφαλιζόταν μόνο αν οι εν λόγω εκπομπές αποτυπώνονταν με ακρίβεια στον παρόντα κανονισμό.

⁽¹⁾ Απόφαση αριθ. 529/2013/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 21ης Μαΐου 2013, σχετικά με λογιστικούς κανόνες για τις εκπομπές και τις απορροφήσεις αερίων θερμοκηπίου από δραστηριότητες σχετιζόμενες με τις χρήσεις γης, τις αλλαγές χρήσεων γης και τη δασοπονία και πληροφόρηση για δράσεις σχετιζόμενες με τις δραστηριότητες αυτές (ΕΕ L 165 της 18.6.2013, σ. 80).

⁽²⁾ Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 525/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 21ης Μαΐου 2013, σχετικά με μηχανισμό παρακολούθησης και υποβολής εκθέσεων σχετικά με τις εκπομπές αερίων θερμοκηπίου και άλλων πληροφοριών σε εθνικό και ενωσιακό επίπεδο που αφορούν την αλλαγή του κλίματος και την κατάργηση της απόφασης αριθ. 280/2004/ΕΚ (ΕΕ L 165 της 18.6.2013, σ. 13).

⁽³⁾ Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 601/2012 της Επιτροπής, της 21ης Ιουνίου 2012, για την παρακολούθηση και την υποβολή εκθέσεων σχετικά με τις εκπομπές αερίων θερμοκηπίου κατ' εφαρμογή της οδηγίας 2003/87/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ L 181 της 12.7.2012, σ. 30).

- (16) Οι εκπομπές και οι απορροφήσεις από τις δασικές εκτάσεις εξαρτώνται από ορισμένες φυσικές συνθήκες, τα δυναμικά χαρακτηριστικά των δασών που σχετίζονται με την ηλικία τους, καθώς και τις παρελθούσες και σημερινές πρακτικές διαχείρισης οι οποίες διαφέρουν σημαντικά μεταξύ των κρατών μελών. Η χρήση έτους βάσης δεν θα καθιστούσε δυνατό τον συνυπολογισμό των παραγόντων αυτών, καθώς και των επακόλουθων κυκλικών επιπτώσεων τους στις εκπομπές και τις απορροφήσεις ή των διαχρονικών τους διακυμάνσεων. Αντιθέτως, οι σχετικοί λογιστικοί κανόνες θα πρέπει να προβλέπουν τη χρήση επιπέδων αναφοράς, ώστε να εξαιρούνται οι επιδράσεις φυσικών και ειδικών ανά χώρα χαρακτηριστικών. Τα επίπεδα αναφοράς δασικών εκτάσεων θα πρέπει να λαμβάνουν υπόψη την τυχόν μη ισορροπημένη ηλικιακή διάρθρωση των δασών και δεν θα πρέπει να περιορίζουν αδικαιολόγητα την ένταση της διαχείρισης των δασών στο μέλλον ώστε οι καταβόθρες άνθρακα να μπορούν να διατηρηθούν ή να ενισχυθούν σε βάθος χρόνου. Δεδομένης της ιδιαίτερης ιστορικής κατάστασης της Κροατίας, το επίπεδο αναφοράς των δασικών εκτάσεων θα μπορούσε επίσης να λαμβάνει υπόψη την κατοχή του εδάφους της και τις περιστάσεις κατά τον πόλεμο και μετά τη λήξη του που επηρέασαν τη διαχείριση των δασών στη διάρκεια της περιόδου αναφοράς. Οι σχετικοί λογιστικοί κανόνες λαμβάνουν υπόψη τις αρχές βιώσιμης διαχείρισης των δασών όπως έχουν εγκριθεί στην υπουργική διάσκεψη για την προστασία των δασών στην Ευρώπη («Forest Europe»).
- (17) Τα κράτη μέλη θα πρέπει να υποβάλλουν στην Επιτροπή εθνικά σχέδια λογιστικής καταγραφής δασικών εκτάσεων, περιλαμβάνοντας επίπεδα αναφοράς δασικών εκτάσεων. Ενόψει της απουσίας διεθνούς επανεξέτασης βάσει της UNFCCC ή του πρωτοκόλλου του Κιότο, θα πρέπει να καθιερωθεί διαδικασία επανεξέτασης ώστε να διασφαλίζεται η διαφάνεια και η βελτίωση της ποιότητας των λογιστικών καταγραφών στην κατηγορία της διαχειριζόμενης δασικής έκτασης.
- (18) Όταν η Επιτροπή αξιολογεί τα εθνικά σχέδια λογιστικής καταγραφής δασικών εκτάσεων, συμπεριλαμβανομένων των προτεινόμενων σε αυτά επιπέδων αναφοράς δασικών εκτάσεων, θα πρέπει να αξιοποιεί τις καλές πρακτικές και την εμπειρία από τις επανεξετάσεις των εμπειρογνομόνων δυνάμει της UNFCCC, μεταξύ άλλων όσον αφορά τη συμμετοχή εμπειρογνομόνων από τα κράτη μέλη. Η Επιτροπή θα πρέπει να διασφαλίζει ότι εμπειρογνώμονες από τα κράτη μέλη συμμετέχουν στην τεχνική αξιολόγηση του κατά πόσον τα προτεινόμενα επίπεδα αναφοράς δασικών εκτάσεων έχουν καθοριστεί σύμφωνα με τα κριτήρια και τις απαιτήσεις του παρόντος κανονισμού. Τα αποτελέσματα της τεχνικής αξιολόγησης θα πρέπει να διαβιβάζονται προς ενημέρωση στη μόνιμη δασική επιτροπή που έχει συσταθεί με την απόφαση 89/367/ΕΟΚ του Συμβουλίου⁽¹⁾. Η Επιτροπή θα πρέπει επίσης να διαβουλεύεται με τα ενδιαφερόμενα μέρη και την κοινωνία των πολιτών. Τα εθνικά σχέδια λογιστικής καταγραφής δασικών εκτάσεων θα πρέπει να δημοσιοποιούνται σύμφωνα με τη σχετική νομοθεσία.
- (19) Η αυξημένη βιώσιμη χρήση προϊόντων υλοτομίας μπορεί να περιορίσει σημαντικά τις εκπομπές με το αποτέλεσμα της υποκατάστασης και να αυξήσει τις απορροφήσεις τους. Οι λογιστικοί κανόνες θα πρέπει να εξασφαλίζουν ότι τα κράτη μέλη θα καταγράφουν επακριβώς και με διαφάνεια στους λογαριασμούς τους για τις LULUCF τις αλλαγές στη δεξαμενή άνθρακα προϊόντων υλοτομίας τη στιγμή που συμβαίνουν τέτοιες αλλαγές, ώστε να αναγνωρίζουν και να παρέχουν κίνητρα για ενισχυμένη χρήση προϊόντων υλοτομίας με μακρά διάρκεια ζωής. Η Επιτροπή θα πρέπει να παρέχει καθοδήγηση σχετικά με τη μεθοδολογία που σχετίζεται με τη λογιστική καταγραφή των προϊόντων υλοτομίας.
- (20) Φυσικές διαταραχές, όπως οι δασικές πυρκαγιές, η προσβολή από έντομα και ασθένειες, τα ακραία καιρικά φαινόμενα και οι γεωλογικές διαταραχές, που ξεφεύγουν από τον έλεγχο ενός κράτους μέλους και δεν επηρεάζονται ουσιαστικά από αυτό, μπορούν να οδηγήσουν σε προσωρινές εκπομπές αερίων θερμοκηπίου στον τομέα LULUCF ή να αναστρέψουν προγενέστερες απορροφήσεις. Δεδομένου ότι η αναστροφή αυτή μπορεί επίσης να είναι αποτέλεσμα διαχειριστικών αποφάσεων, όπως οι αποφάσεις υλοτόμησης ή δενδροφύτευσης, ο παρών κανονισμός θα πρέπει να εξασφαλίζει ότι οι ανθρωπογενείς αναστροφές απορροφήσεων καταγράφονται πάντοτε με ακρίβεια στους λογαριασμούς για τις LULUCF. Επιπλέον, ο παρών κανονισμός θα πρέπει να παρέχει στα κράτη μέλη περιορισμένη δυνατότητα εξαίρεσης από τους λογαριασμούς τους για τις LULUCF των εκπομπών που οφείλονται σε διαταραχές οι οποίες ξεφεύγουν από τον έλεγχό τους. Ωστόσο, ο τρόπος εφαρμογής των σχετικών διατάξεων από τα κράτη μέλη δεν θα πρέπει να συνεπάγεται αδικαιολόγητο υποκαταλογισμό.
- (21) Ανάλογα με τις εθνικές προτιμήσεις, τα κράτη μέλη θα πρέπει να είναι σε θέση να επιλέγουν κατάλληλες εθνικές πολιτικές για την επίτευξη των δεσμεύσεών τους στον τομέα LULUCF, συμπεριλαμβανομένης της δυνατότητας εξισορρόπησης των εκπομπών από μια κατηγορία γης με τις απορροφήσεις από κάποια άλλη κατηγορία γης. Θα πρέπει επίσης να είναι σε θέση να σωφρεύουν τις καθαρές απορροφήσεις τους εντός της περιόδου από το 2021 έως το 2030. Οι μεταφορές προς άλλα κράτη μέλη θα πρέπει να εξακολουθήσουν να παρέχονται ως επιπλέον δυνατότητα, και τα κράτη μέλη θα πρέπει να είναι σε θέση να χρησιμοποιούν τα ετήσια δικαιώματα εκπομπών που καθορίζονται σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) 2018/842 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου⁽²⁾ ώστε να υπάρχει συμμόρφωση με τον παρόντα κανονισμό. Η χρήση της ευελιξίας που ορίζεται στον παρόντα κανονισμό δεν θα θέτει σε κίνδυνο το συνολικό επίπεδο φιλοδοξιών των στόχων της Ένωσης για μείωση των εκπομπών αερίων θερμοκηπίου.

(1) Απόφαση 89/367/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 29ης Μαΐου 1989, για τη σύσταση μόνιμης δασικής επιτροπής (ΕΕ L 165 της 15.6.1989, σ. 14).

(2) Κανονισμός (ΕΕ) 2018/842 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Μαΐου 2018, σχετικά με τις δεσμευτικές ετήσιες μειώσεις των εκπομπών αερίων θερμοκηπίου από τα κράτη μέλη από το 2021 έως το 2030, στο πλαίσιο της συμβολής στη δράση για το κλίμα για την τήρηση των δεσμεύσεων που απορρέουν από τη συμφωνία του Παρισιού και για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 525/2013 (βλέπε σελίδα 26 της παρούσας Επίσημης Εφημερίδας).

- (22) Τα διαχειριζόμενα με βιώσιμο τρόπο δάση είναι κανονικά καταβόθρες που συμβάλλουν στον μετριασμό της κλιματικής αλλαγής. Κατά την περίοδο αναφοράς από το 2000 έως το 2009, ο αναφερόμενος μέσος όρος απορροφήσεων από καταβόθρες από τις δασικές εκτάσεις ήταν 372 εκατομμύρια τόνοι ισοδυνάμου CO₂ ετησίως για το σύνολο της Ένωσης. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να διασφαλίζουν ότι οι καταβόθρες και οι δεξαμενές, συμπεριλαμβανομένων των δασών, διατηρούνται και βελτιώνονται, κατά περίπτωση, με σκοπό την επίτευξη του στόχου της συμφωνίας του Παρισιού και την επίτευξη των φιλόδοξων στόχων της Ένωσης για μείωση των εκπομπών αερίων θερμοκηπίου έως το 2050.
- (23) Οι απορροφήσεις από διαχειριζόμενες δασικές εκτάσεις θα πρέπει να καταγράφονται σε σχέση με μακρόπνοο επίπεδο αναφοράς δασικών εκτάσεων. Η πρόβλεψη για μελλοντικές απορροφήσεις από καταβόθρες θα πρέπει να στηρίζεται σε προεκβολή των πρακτικών διαχείρισης των δασών και της έντασης ως προς μια περίοδο αναφοράς. Τυχόν μείωση καταβόθρας σε σχέση με το επίπεδο αναφοράς θα πρέπει να καταγράφεται λογιστικά ως εκπομπές. Τυχόν ειδικές εθνικές συνθήκες και πρακτικές, όπως υλοτομία χαμηλότερης έντασης της συνήθους ή δάση που γηράσκουν κατά τη διάρκεια της περιόδου αναφοράς, θα πρέπει να λαμβάνονται υπόψη.
- (24) Τα κράτη μέλη θα πρέπει να διαθέτουν ορισμένη ευελιξία για προσωρινή αύξηση της έντασης της υλοτομίας σύμφωνα με πρακτικές βιώσιμης διαχείρισης των δασών που συμβαδίζουν με τον στόχο που καθορίζεται στη συμφωνία του Παρισιού, με την προϋπόθεση ότι εντός της Ένωσης οι συνολικές εκπομπές δεν υπερβαίνουν τις συνολικές απορροφήσεις στον τομέα LULUCF. Στο πλαίσιο αυτής της ευελιξίας, σε κάθε κράτος μέλος θα πρέπει να χορηγείται ένα βασικό ποσό αντιστάθμισης υπολογιζόμενο βάσει συντελεστή, εκφρασμένου ως ποσοστού των αναφερόμενων από κάθε κράτος μέλος καταβόθρων για την περίοδο από το 2000 έως το 2009, για να αντισταθμίζονται οι καταγεγραμμένες εκπομπές από τις διαχειριζόμενες δασικές εκτάσεις. Θα πρέπει να διασφαλίζεται ότι τα κράτη μέλη μπορούν να λαμβάνουν αντιστάθμιση μόνο μέχρι το επίπεδο όπου τα δάση τους δεν αποτελούν πλέον καταβόθρες.
- (25) Τα κράτη μέλη με πολύ υψηλή δασική κάλυψη σε σύγκριση με τον μέσο όρο της Ένωσης και ιδίως τα μικρότερα κράτη μέλη με πολύ υψηλή δασική κάλυψη εξαρτώνται περισσότερο σε σχέση με άλλα κράτη μέλη από τις διαχειριζόμενες δασικές εκτάσεις για να εξισορροπούν τις εκπομπές σε άλλες κατηγορίες λογιστικής καταγραφής εκτάσεων και, ως εκ τούτου, θα επηρεάζονταν σε μεγαλύτερο βαθμό και θα είχαν περιορισμένες δυνατότητες για την αύξηση της δασικής τους κάλυψης. Ο συντελεστής αντιστάθμισης θα πρέπει, επομένως, να αυξηθεί βάσει της δασικής κάλυψης και έκτασης, ούτως ώστε στα κράτη μέλη με πολύ μικρή εδαφική έκταση και πολύ υψηλή δασική κάλυψη σε σύγκριση με τον μέσο όρο της Ένωσης να χορηγηθεί το υψηλότερο ποσοστό του συντελεστή αντιστάθμισης για την περίοδο αναφοράς.
- (26) Στα συμπεράσματά του της 9ης Μαρτίου 2012, το Συμβούλιο αναγνώρισε τις ιδιαιτερότητες των πλούσιων σε δάση χωρών. Οι εν λόγω ιδιαιτερότητες αφορούν ιδίως τις περιορισμένες δυνατότητες εξισορρόπησης των εκπομπών και των απορροφήσεων. Δεδομένου ότι είναι το πιο πλούσιο σε δάση κράτος μέλος και λαμβανομένων υπόψη των ιδιαίτερων γεωγραφικών χαρακτηριστικών της, η Φινλανδία αντιμετωπίζει ιδιαίτερες δυσκολίες εν προκειμένω. Ως εκ τούτου, θα πρέπει να χορηγηθεί στη Φινλανδία περιορισμένη πρόσθετη αντιστάθμιση.
- (27) Για να παρακολουθείται η πρόοδος των κρατών μελών ως προς την υλοποίηση της ανεπιλημμένης τους δέσμευσης βάσει του παρόντος κανονισμού και για να εξασφαλίζεται ότι οι πληροφορίες σχετικά με τις εκπομπές και τις απορροφήσεις είναι διαφανείς, ακριβείς, συνεπείς, πλήρεις και συγκρίσιμες, τα κράτη μέλη θα πρέπει να υποβάλλουν στην Επιτροπή τις σχετικές απογραφές αερίων θερμοκηπίου σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 525/2013, και οι έλεγχοι συμμόρφωσης βάσει του παρόντος κανονισμού θα πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τις εν λόγω απογραφές. Αν ένα κράτος μέλος προτίθεται να εφαρμόσει στις διαχειριζόμενες δασικές εκτάσεις την ευελιξία που ορίζεται στον παρόντα κανονισμό, θα πρέπει να συμπεριλάβει στην έκθεση συμμόρφωσης το ποσό της αντιστάθμισης που σκοπεύει να χρησιμοποιήσει.
- (28) Ο Ευρωπαϊκός Οργανισμός Περιβάλλοντος θα πρέπει να επικουρεί την Επιτροπή, κατά περίπτωση, σύμφωνα με το οικείο ετήσιο πρόγραμμα εργασίας του Οργανισμού, με το σύστημα της ετήσιας υποβολής εκθέσεων για τις εκπομπές και τις απορροφήσεις αερίων θερμοκηπίου, την αξιολόγηση των πληροφοριών σχετικά με τις εφαρμοζόμενες πολιτικές και μέτρα, καθώς και τις εθνικές προβλέψεις, την αξιολόγηση των προγραμματισμένων πρόσθετων πολιτικών και μέτρων, και τους ελέγχους συμμόρφωσης που διενεργούνται από την Επιτροπή στο πλαίσιο του παρόντος κανονισμού.
- (29) Προκειμένου να προβλεφθεί η κατάλληλη λογιστική καταγραφή των συναλλαγών στο πλαίσιο του παρόντος κανονισμού, συμπεριλαμβανομένης της χρησιμοποίησης της ευελιξίας και της παρακολούθησης της συμμόρφωσης, καθώς και να προαχθεί η ενισχυμένη χρήση προϊόντων ξυλείας με μακρά διάρκεια ζωής, θα πρέπει να ανατεθεί στην Επιτροπή η εξουσία έκδοσης πράξεων σύμφωνα με το άρθρο 290 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης ως προς την τεχνική προσαρμογή ορισμών, συμπεριλαμβανομένων των ελάχιστων τιμών για τον ορισμό των δασών, καταλόγων των αερίων θερμοκηπίου και των δεξαμενών άνθρακα, που καθορίζουν τα επίπεδα αναφοράς δασικών εκτάσεων των κρατών μελών για τις περιόδους 2021-2025 και 2026-2030, αντίστοιχα, της προσθήκης νέων κατηγοριών προϊόντων υλοτομίας, της αναθεώρησης της μεθοδολογίας και των απαιτήσεων παροχής πληροφοριών σχετικά με τις φυσικές διαταραχές, ώστε να αποτυπώνονται οι αλλαγές στις κατευθυντήριες γραμμές της IPCC, και της λογιστικής καταγραφής των συναλλαγών μέσω του ενωσιακού μητρώου. Οι αναγκαίες διατάξεις που αφορούν τη λογιστική καταγραφή των συναλλαγών θα πρέπει να περιέχονται σε μία μόνο πράξη που να συνδυάζει τις λογιστικές διατάξεις σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 525/2013, τον κανονισμό (ΕΕ) 2018/842, τον παρόντα κανονισμό και την οδηγία 2003/87/ΕΚ. Είναι ιδιαίτερα σημαντικό η Επιτροπή να διεξάγει, κατά τις προπαρασκευαστικές της εργασίες, τις κατάλληλες διαβουλεύσεις, μεταξύ άλλων σε επίπεδο εμπειρογνομόνων, οι οποίες να πραγματοποιούνται σύμφωνα με τις αρχές που

ορίζονται στη διοργανική συμφωνία της 13ης Απριλίου 2016 για τη βελτίωση του νομοθετικού έργου⁽¹⁾. Πιο συγκεκριμένα, προκειμένου να εξασφαλιστεί η ίση συμμετοχή στην προετοιμασία των κατ' εξουσιοδότηση πράξεων, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο λαμβάνουν όλα τα έγγραφα κατά τον ίδιο χρόνο με τους εμπειρογνώμονες των κρατών μελών, και οι εμπειρογνώμονές τους έχουν συστηματικά πρόσβαση στις συνεδριάσεις των ομάδων εμπειρογνώμων της Επιτροπής που ασχολούνται με την προετοιμασία κατ' εξουσιοδότηση πράξεων.

- (30) Στο πλαίσιο της τακτικής υποβολής εκθέσεων δυνάμει του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 525/2013, η Επιτροπή θα πρέπει επίσης να αξιολογήσει τα αποτελέσματα του διαλόγου διευκόλυνσης του 2018 υπό την UNFCCC («διάλογος Ταλαοα»). Ο παρών κανονισμός θα πρέπει να επανεξεταστεί το 2024 και στη συνέχεια ανά πενταετία, προκειμένου να αξιολογηθεί η συνολική λειτουργία του. Η επανεξέταση θα πρέπει να βασιστεί στα αποτελέσματα του διαλόγου Ταλαοα και της παγκόσμιας απογραφής στο πλαίσιο της συμφωνίας του Παρισιού. Το πλαίσιο για την περίοδο μετά το 2030 θα πρέπει να είναι σύμφωνο με τους μακροπρόθεσμους στόχους και τις δεσμεύσεις που αναλήφθηκαν στο πλαίσιο της συμφωνίας του Παρισιού.
- (31) Για να διασφαλιστεί η αποτελεσματική, διαφανής και οικονομικά αποδοτική υποβολή εκθέσεων και επαλήθευση των εκπομπών και των απορροφήσεων αερίων θερμοκηπίου, καθώς και κάθε άλλης πληροφορίας που απαιτείται για την αξιολόγηση της συμμόρφωσης προς τις δεσμεύσεις των κρατών μελών, θα πρέπει να προστεθούν στον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 525/2013 απαιτήσεις υποβολής εκθέσεων.
- (32) Προκειμένου να διευκολυνθεί η συλλογή δεδομένων και η βελτίωση της μεθοδολογίας, η χρήση των εκτάσεων γης θα πρέπει να καταγράφεται και να αναφέρεται με τη χρήση γεωγραφικής ιχνηλάτησης κάθε χερσαίας περιοχής, σε αντιστοιχία με τα εθνικά και τα ενωσιακά συστήματα συλλογής δεδομένων. Για τη συλλογή των απαιτούμενων δεδομένων, θα πρέπει να αξιοποιούνται κατά τον βέλτιστο δυνατό τρόπο τα υφιστάμενα προγράμματα και έρευνες της Ένωσης και των κρατών μελών της, μεταξύ άλλων η στατιστική έρευνα του πλαισίου χρήσης/κάλυψης γης (Land Use/Cover Area frame Survey - «LUCAS»), το ευρωπαϊκό πρόγραμμα παρακολούθησης της γης Copernicus και το ευρωπαϊκό δορυφορικό σύστημα πλοήγησης Galileo. Η διαχείριση των δεδομένων, συμπεριλαμβανομένης της ανταλλαγής δεδομένων για την υποβολή εκθέσεων, την επαναχρησιμοποίηση και τη διάδοση, θα πρέπει να συμμορφώνεται προς τις απαιτήσεις που προβλέπονται στην οδηγία 2007/2/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου⁽²⁾.
- (33) Ο κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 525/2013 θα πρέπει να τροποποιηθεί αναλόγως.
- (34) Η απόφαση αριθ. 529/2013/ΕΕ θα πρέπει να εξακολουθήσει να ισχύει για τις υποχρεώσεις λογιστικής καταγραφής και τις υποχρεώσεις υποβολής εκθέσεων για τη λογιστική περίοδο από την 1η Ιανουαρίου 2013 έως τις 31 Δεκεμβρίου 2020. Για τις λογιστικές περιόδους από 1ης Ιανουαρίου 2021, θα πρέπει να εφαρμόζεται ο παρών κανονισμός.
- (35) Η απόφαση αριθ. 529/2013/ΕΕ θα πρέπει να τροποποιηθεί αναλόγως.
- (36) Δεδομένου ότι οι στόχοι του παρόντος κανονισμού, ιδίως ο καθορισμός των δεσμεύσεων των κρατών μελών στον τομέα LULUCF οι οποίες συμβάλλουν στην επίτευξη των στόχων της συμφωνίας του Παρισιού και του στόχου της Ένωσης για μείωση των εκπομπών αερίων θερμοκηπίου για την περίοδο από το 2021 έως το 2030, δεν μπορούν να επιτευχθούν επαρκώς από τα κράτη μέλη, μπορούν, όμως, λόγω της κλίμακας και των αποτελεσμάτων τους, να επιτευχθούν καλύτερα σε επίπεδο Ένωσης, η Ένωση δύναται να λάβει μέτρα σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας, η οποία διατυπώνεται στο άρθρο 5 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση. Σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας, όπως ορίζεται στο εν λόγω άρθρο, ο παρών κανονισμός δεν υπερβαίνει τα απαιτούμενα για την επίτευξη των εν λόγω στόχων,

ΕΞΕΔΩΣΑΝ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Αντικείμενο

Ο παρών κανονισμός καθορίζει τις δεσμεύσεις των κρατών μελών σχετικά με τον τομέα της χρήσης γης, της αλλαγής χρήσης γης και της δασοπονίας (land use, land use change and forestry - «LULUCF»), οι οποίες συμβάλλουν στην επίτευξη των στόχων της συμφωνίας του Παρισιού και του στόχου της Ένωσης για μείωση των εκπομπών αερίων θερμοκηπίου για την περίοδο από το 2021 έως το 2030. Ο παρών κανονισμός παραθέτει επίσης τους κανόνες για τη λογιστική καταγραφή των εκπομπών και των απορροφήσεων από τον τομέα LULUCF και τον έλεγχο της συμμόρφωσης των κρατών μελών με τις εν λόγω δεσμεύσεις.

⁽¹⁾ ΕΕ L 123 της 12.5.2016, σ. 1.

⁽²⁾ Οδηγία 2007/2/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 14ης Μαρτίου 2007, για τη δημιουργία υποδομής χωρικών πληροφοριών στην Ευρωπαϊκή Κοινότητα (Inspire) (ΕΕ L 108 της 25.4.2007, σ. 1).

Άρθρο 2

Πεδίο εφαρμογής

1. Ο παρών κανονισμός καλύπτει τις εκπομπές και τις απορροφήσεις αερίων θερμοκηπίου που απαριθμούνται στο παράρτημα Ι τμήμα Α, που αναφέρονται σύμφωνα με το άρθρο 7 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 525/2013 και οι οποίες λαμβάνουν χώρα σε οποιαδήποτε από τις ακόλουθες κατηγορίες λογιστικής καταγραφής γης στις επικράτειες των κρατών μελών:

α) Κατά την περίοδο από το 2021 έως το 2025 και από το 2026 έως το 2030:

- i) «δασωμένες εκτάσεις»: εκτάσεις γης που είχαν δηλωθεί ως καλλιεργήσιμες εκτάσεις, χορτολιβαδικές εκτάσεις, υγροβιότοποι, οικισμοί ή εκτάσεις άλλης χρήσης, και έχουν μετατραπεί σε δασικές εκτάσεις,
- ii) «αποψιλωμένες εκτάσεις»: εκτάσεις γης που είχαν δηλωθεί ως δασικές εκτάσεις και έχουν μετατραπεί σε καλλιεργήσιμες εκτάσεις, χορτολιβαδικές εκτάσεις, υγροβιότοπους, οικισμούς ή εκτάσεις άλλης χρήσης,
- iii) «διαχειριζόμενες καλλιεργήσιμες εκτάσεις»:— εκτάσεις γης που είχαν δηλωθεί ως καλλιεργήσιμες εκτάσεις που παραμένουν καλλιεργήσιμες εκτάσεις,
— χορτολιβαδικές εκτάσεις, υγροβιότοποι, οικισμοί ή άλλες εκτάσεις που έχουν μετατραπεί σε καλλιεργήσιμες εκτάσεις ή
— καλλιεργήσιμες εκτάσεις που έχουν μετατραπεί σε υγροβιότοπους, οικισμούς ή άλλες εκτάσεις,
- iv) «διαχειριζόμενες χορτολιβαδικές εκτάσεις»:— εκτάσεις γης που είχαν δηλωθεί ως χορτολιβαδικές εκτάσεις και παραμένουν χορτολιβαδικές εκτάσεις,
— καλλιεργήσιμες εκτάσεις, υγροβιότοποι, οικισμοί ή άλλες εκτάσεις που έχουν μετατραπεί σε χορτολιβαδικές εκτάσεις ή
— χορτολιβαδικές εκτάσεις που έχουν μετατραπεί σε υγροβιότοπους, οικισμούς και άλλες εκτάσεις,
- v) «διαχειριζόμενες δασικές εκτάσεις»: εκτάσεις γης που είχαν δηλωθεί ως δασικές εκτάσεις και παραμένουν δασικές εκτάσεις.

β) Από το 2026: «διαχειριζόμενοι υγροβιότοποι»: εκτάσεις γης που είχαν δηλωθεί ως:

- υγροβιότοποι και παραμένουν υγροβιότοποι,
- οικισμοί ή άλλες εκτάσεις γης που έχουν μετατραπεί σε υγροβιότοπους ή
- υγροβιότοποι που έχουν μετατραπεί σε οικισμούς ή άλλες εκτάσεις.

2. Κατά την περίοδο από το 2021 έως το 2025, ένα κράτος μέλος δύναται να συμπεριλάβει στο πεδίο της δέσμευσής του δυνάμει του άρθρου 4 του παρόντος κανονισμού τις εκπομπές και τις απορροφήσεις αερίων θερμοκηπίου που απαριθμούνται στο παράρτημα Ι τμήμα Α του παρόντος κανονισμού, όπως αναφέρονται σύμφωνα με το άρθρο 7 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 525/2013, και που λαμβάνουν χώρα στην κατηγορία λογιστικής καταγραφής γης των διαχειριζόμενων υγροβιότοπων της επικράτειάς του. Ο παρών κανονισμός ισχύει επίσης για τέτοιου είδους εκπομπές και απορροφήσεις που συμπεριλήφθηκαν από κράτος μέλος.

3. Όταν ένα κράτος μέλος προτίθεται, δυνάμει της παραγράφου 2, να συμπεριλάβει τους διαχειριζόμενους υγροβιότοπους στο πεδίο της δέσμευσής του, το γνωστοποιεί στην Επιτροπή έως τις 31 Δεκεμβρίου 2020.

4. Εφόσον είναι απαραίτητο με βάση την κτηθείσα πείρα από την εφαρμογή της βελτίωσης των κατευθυντήριων γραμμών της IPCC, η Επιτροπή μπορεί να υποβάλει προτάσεις για την αναβολή της υποχρεωτικής λογιστικής καταγραφής των διαχειριζόμενων υγροβιότοπων για πρόσθετη περίοδο πέντε ετών.

Άρθρο 3

Ορισμοί

1. Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, ισχύουν οι ακόλουθοι ορισμοί:

- 1) «καταβόθρα»: κάθε διεργασία, δραστηριότητα ή μηχανισμός που απορροφά από την ατμόσφαιρα αέριο θερμοκηπίου, αερόλυμα ή πρόδρομη ουσία αερίου θερμοκηπίου·

- 2) «πηγή»: κάθε διεργασία, δραστηριότητα ή μηχανισμός που ελευθερώνει στην ατμόσφαιρα αέριο θερμοκηπίου, αερόλυμα ή πρόδρομη ουσία αερίου θερμοκηπίου·
- 3) «δεξαμενή άνθρακα»: το σύνολο ή μέρος βιογεωχημικού στοιχείου ή συστήματος που βρίσκεται στην επικράτεια κράτους μέλους και εντός του οποίου αποθηκεύεται άνθρακας, κάθε πρόδρομη ουσία αερίου θερμοκηπίου που περιέχει άνθρακα ή κάθε αέριο θερμοκηπίου που περιέχει άνθρακα·
- 4) «απόθεμα άνθρακα»: η μάζα άνθρακα που είναι αποθηκευμένη σε δεξαμενή άνθρακα·
- 5) «προϊόν υλοτομίας»: κάθε προϊόν υλοτομίας που εξέρχεται από τόπο υλοτομίας·
- 6) «δάσος»: χερσαία έκταση οριζόμενη με βάση τις ελάχιστες τιμές μεγέθους έκτασης, συγκόμωσης ή ισοδύναμου ξυλαποθέματος και δυναμικού ύψους των δέντρων κατά την ωριμότητα στο σημείο ανάπτυξης των δέντρων, όπως προσδιορίζονται για κάθε κράτος μέλος στο παράρτημα II. Στα δάση περιλαμβάνονται εκτάσεις με δέντρα, συμπεριλαμβανομένων ομάδων νεαρών, φυσικά αναπτυσσόμενων δέντρων ή φυτειών που δεν έχουν ακόμη φθάσει τις ελάχιστες τιμές συγκόμωσης ή ισοδύναμου ξυλαποθέματος ή το προαναφερόμενο ελάχιστο ύψος που προβλέπονται στο παράρτημα II, συμπεριλαμβανομένης κάθε έκτασης που κανονικά αποτελεί τμήμα δασικής έκτασης, αλλά, λόγω ανθρώπινης παρέμβασης, όπως η υλοτομία, ή φυσικών αιτιών δεν καλύπτεται προσωρινά από δέντρα, αναμένεται όμως να μετατραπεί εκ νέου σε δάσος·
- 7) «επίπεδο αναφοράς δασικών εκτάσεων»: εκτίμηση, που εκφράζεται σε τόνους ισοδύναμου CO₂ ετησίως, του μέσου όρου των ετήσιων καθαρών εκπομπών ή απορροφήσεων από τις διαχειριζόμενες δασικές εκτάσεις στην επικράτεια κράτους μέλους, τις περιόδους από το 2021 έως το 2025 και από το 2026 έως το 2030, βάσει των κριτηρίων που τίθενται στον παρόντα κανονισμό·
- 8) «χρόνος υποδιπλασιασμού»: ο αριθμός των ετών που χρειάζονται για να μειωθεί στο ήμισυ η αρχική τιμή της ποσότητας άνθρακα που αποθηκεύεται σε μια κατηγορία προϊόντων υλοτομίας·
- 9) «φυσική διαταραχή» ή «φυσικές διαταραχές»: συμβάντα ή περιστάσεις που δεν οφείλονται στον άνθρωπο, προκαλούν σημαντικές εκπομπές σε δάση και εκφεύγουν του ελέγχου του οικείου κράτους μέλους, υπό την προϋπόθεση ότι το κράτος μέλος αδυνατεί αντικειμενικά να περιορίσει σημαντικά την επίδραση των συμβάντων ή των περιστάσεων στις εκπομπές, ακόμη και μετά την επέλευσή τους·
- 10) «στιγμαία οξείδωση»: η λογιστική μέθοδος στην οποία χρησιμοποιείται η παραδοχή ότι το σύνολο της ποσότητας άνθρακα που είναι αποθηκευμένη σε προϊόντα υλοτομίας ελευθερώνεται στην ατμόσφαιρα τη χρονική στιγμή της υλοτόμησης.

2. Ανατίθεται στην Επιτροπή η εξουσία να εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις σύμφωνα με το άρθρο 16, προκειμένου να τροποποιεί ή να απαλείφει τους ορισμούς της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου ή να προσθέτει νέους ορισμούς, προκειμένου να προσαρμόζει την εν λόγω παράγραφο στις επιστημονικές εξελίξεις ή την τεχνική πρόοδο και να διασφαλίζει τη συνοχή μεταξύ των εν λόγω ορισμών και τυχόν μεταβολών των σχετικών ορισμών με τις κατευθυντήριες γραμμές της IPCC όπως εγκρίθηκαν από τη διάσκεψη των μερών της UNFCCC ή τη διάσκεψη των μερών συνερχόμενη ως Συνεδρίαση των μερών της συμφωνίας του Παρισιού.

Άρθρο 4

Δεσμεύσεις

Για την περίοδο από το 2021 έως το 2025 και από το 2026 έως το 2030, λαμβανομένων υπόψη των δυνατοτήτων ευελιξίας που προβλέπονται στα άρθρα 12 και 13, κάθε κράτος μέλος μεριμνά ώστε οι εκπομπές να μην υπερβαίνουν τις απορροφήσεις, οι οποίες υπολογίζονται ως το άθροισμα των συνολικών εκπομπών και των συνολικών απορροφήσεων στην επικράτειά του σε όλες τις κατηγορίες λογιστικής καταγραφής γης που αναφέρονται στο άρθρο 2, όπως καταγράφονται λογιστικά σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό.

Άρθρο 5

Γενικοί λογιστικοί κανόνες

1. Κάθε κράτος μέλος καταρτίζει και τηρεί λογαριασμούς στους οποίους καταγράφονται επακριβώς οι εκπομπές και οι απορροφήσεις που προκύπτουν από τις κατηγορίες λογιστικής καταγραφής γης που αναφέρονται στο άρθρο 2. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε οι λογαριασμοί τους και τα λοιπά δεδομένα που παρέχονται δυνάμει του παρόντος κανονισμού να είναι ακριβή, πλήρη, συνεπή, συγκρίσιμα και διαφανή. Τα κράτη μέλη επισημαίνουν τις εκπομπές με θετικό πρόσημο (+) και τις απορροφήσεις με αρνητικό πρόσημο (-).

2. Τα κράτη μέλη αποφεύγουν κάθε ενδεχόμενο διπλής καταγραφής εκπομπών ή απορροφήσεων, ιδίως μεριμνώντας ώστε οι εκπομπές και οι απορροφήσεις να μην καταγράφονται λογιστικά σε περισσότερες από μία κατηγορίες λογιστικής καταγραφής γης.
3. Όταν μεταβάλλεται η χρήση γης, τα κράτη μέλη αλλάζουν 20 χρόνια μετά την ημερομηνία της εν λόγω μεταβολής, την κατηγοριοποίηση των δασικών εκτάσεων, καλλιεργήσιμων εκτάσεων, χορτολιβαδικών εκτάσεων, υγροβιότοπων, οικισμών και άλλων εκτάσεων από τον οικείο τύπο γης που μετατράπηκε σε άλλο τύπο γης στην κατηγορία των εκτάσεων αυτών που παραμένουν εκτάσεις του ίδιου τύπου.
4. Τα κράτη μέλη περιλαμβάνουν στους λογαριασμούς τους για κάθε κατηγορία λογιστικής καταγραφής γης κάθε μεταβολή του αποθέματος άνθρακα από τις δεξαμενές άνθρακα που απαριθμούνται στο παράρτημα I τμήμα Β. Τα κράτη μέλη μπορούν να επιλέξουν να μη συμπεριλάβουν στους λογαριασμούς τους τις μεταβολές των αποθεμάτων άνθρακα για τις δεξαμενές άνθρακα υπό την προϋπόθεση ότι η δεξαμενή άνθρακα δεν αποτελεί πηγή. Ωστόσο, η εν λόγω επιλογή μη συμπερίληψης των μεταβολών αποθεμάτων άνθρακα στους λογαριασμούς δεν εφαρμόζεται σχετικά με τις δεξαμενές άνθρακα της υπέργειας βιομάζας, του νεκρού ξύλου και των προϊόντων υλοτομίας, στην κατηγορία λογιστικής καταγραφής γης των διαχειριζόμενων δασικών εκτάσεων.
5. Τα κράτη μέλη τηρούν πλήρες και ακριβές αρχείο όλων των δεδομένων που χρησιμοποιήθηκαν για την κατάρτιση των λογαριασμών τους.
6. Ανατίθεται στην Επιτροπή η εξουσία να εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις σύμφωνα με το άρθρο 16 για την τροποποίηση του παραρτήματος I προκειμένου να αποτυπώνονται οι αλλαγές στις κατευθυντήριες γραμμές της IPCC όπως εγκρίθηκαν από τη διάσκεψη των μερών της UNFCCC ή τη διάσκεψη των μερών συνερχόμενη ως Συνεδρίαση των μερών της συμφωνίας του Παρισιού.

Άρθρο 6

Λογιστική καταγραφή των δασωμένων και των αποψιλωμένων εκτάσεων

1. Τα κράτη μέλη καταγράφουν λογιστικά τις εκπομπές και τις απορροφήσεις από δασωμένες εκτάσεις γης και αποψιλωμένες εκτάσεις, ως συνολικές εκπομπές και συνολικές απορροφήσεις για κάθε έτος κατά τις περιόδους από το 2021 έως το 2025 και από το 2026 έως το 2030.
2. Κατά παρέκκλιση από το άρθρο 5 παράγραφος 3, όταν η χρήση γης μετατρέπεται από καλλιεργήσιμη έκταση, χορτολιβαδική έκταση, υγροβιότοπο, οικισμούς ή άλλες εκτάσεις σε δασική έκταση, ένα κράτος μέλος μπορεί να αλλάξει την κατηγοριοποίηση τέτοιας γης από γη που μετατράπηκε σε δασική έκταση σε «δασική έκταση που εξακολουθεί να είναι δασική» 30 έτη έπειτα από την ημερομηνία της εν λόγω μετατροπής, αν τούτο δικαιολογείται δεόντως με βάση τις κατευθυντήριες γραμμές της IPCC.
3. Στους υπολογισμούς για τις εκπομπές και τις απορροφήσεις σε δασωμένες και αποψιλωμένες εκτάσεις γης, κάθε κράτος μέλος καθορίζει τη δασική έκταση χρησιμοποιώντας τις παραμέτρους που καθορίζονται στο παράρτημα II.

Άρθρο 7

Λογιστική καταγραφή των διαχειριζόμενων καλλιεργήσιμων εκτάσεων, των διαχειριζόμενων χορτολιβαδικών εκτάσεων και των διαχειριζόμενων υγροβιότοπων

1. Κάθε κράτος μέλος καταγράφει λογιστικά τις εκπομπές και τις απορροφήσεις από τις διαχειριζόμενες καλλιεργήσιμες εκτάσεις ως εκπομπές και απορροφήσεις κατά τις περιόδους από το 2021 έως το 2025 και από το 2026 έως το 2030, μείον την τιμή που προκύπτει πολλαπλασιάζοντας επί πέντε τις μέσες ετήσιες εκπομπές και απορροφήσεις του κράτους μέλους που προκύπτουν από τις διαχειριζόμενες καλλιεργήσιμες εκτάσεις κατά την περίοδο βάσης από το 2005 έως το 2009.
2. Κάθε κράτος μέλος καταγράφει λογιστικά τις εκπομπές και τις απορροφήσεις από τις διαχειριζόμενες χορτολιβαδικές εκτάσεις ως εκπομπές και απορροφήσεις κατά τις περιόδους από το 2021 έως το 2025 και από το 2026 έως το 2030, μείον την τιμή που προκύπτει πολλαπλασιάζοντας επί πέντε τις μέσες ετήσιες εκπομπές και απορροφήσεις του κράτους μέλους που προκύπτουν από τις διαχειριζόμενες χορτολιβαδικές εκτάσεις κατά την περίοδο βάσης από το 2005 έως το 2009.
3. Κατά την περίοδο από το 2021 έως το 2025, κάθε κράτος μέλος που, δυνάμει του άρθρου 2 παράγραφος 2, συμπεριλαμβάνει τους διαχειριζόμενους υγροβιότοπους στο πεδίο των δεσμευσών του και όλα τα κράτη μέλη, κατά την περίοδο από το 2026 έως το 2030, καταγράφουν λογιστικά τις εκπομπές και τις απορροφήσεις από τους διαχειριζόμενους υγροβιότοπους ως εκπομπές και απορροφήσεις κατά τις αντίστοιχες περιόδους, μείον την τιμή που προκύπτει πολλαπλασιάζοντας επί πέντε τις μέσες ετήσιες εκπομπές και απορροφήσεις του κράτους μέλους που προκύπτουν από τους διαχειριζόμενους υγροβιότοπους κατά την περίοδο βάσης από το 2005 έως το 2009.

4. Κατά την περίοδο από το 2021 έως το 2025, τα κράτη μέλη που, δυνάμει του άρθρου 2 παράγραφος 2, επέλεξαν να μη συμπεριλάβουν τους διαχειριζόμενους υγροβιότοπους στο πεδίο εφαρμογής των δεσμεύσεών τους, αναφέρουν παρ' όλα αυτά στην Επιτροπή τις εκπομπές και τις απορροφήσεις από τη χρήση γης που είχαν δηλωθεί ως:

- α) υγροβιότοποι που παραμένουν υγροβιότοποι,
- β) οικισμοί ή άλλες εκτάσεις που έχουν μετατραπεί σε υγροβιότοπους ή
- γ) υγροβιότοποι που έχουν μετατραπεί σε οικισμούς ή άλλες εκτάσεις.

Άρθρο 8

Λογιστική καταγραφή διαχειριζόμενων δασικών εκτάσεων

1. Κάθε κράτος μέλος καταγράφει λογιστικά τις εκπομπές και τις απορροφήσεις από τις διαχειριζόμενες δασικές εκτάσεις ως εκπομπές και απορροφήσεις κατά τις περιόδους από το 2021 έως το 2025 και από το 2026 έως το 2030, μείον την τιμή που προκύπτει πολλαπλασιάζοντας επί πέντε το επίπεδο αναφοράς δασικών εκτάσεων του οικείου κράτους μέλους.

2. Όταν το αποτέλεσμα του υπολογισμού που αναφέρεται στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου είναι αρνητικό σε σχέση με το επίπεδο αναφοράς δασικών εκτάσεων ενός κράτους μέλους, το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος θα πρέπει να περιλαμβάνει στους λογαριασμούς διαχειριζόμενων δασικών εκτάσεων συνολικές καθαρές απορροφήσεις που δεν υπερβαίνουν το ισοδύναμο του 3,5 % των εκπομπών του συγκεκριμένου κράτους μέλους κατά το έτος ή την περίοδο βάσης του, όπως ορίζεται στο παράρτημα III, πολλαπλασιασμένο επί πέντε. Οι καθαρές απορροφήσεις από τις δεξαμενές άνθρακα του νεκρού ξύλου και των προϊόντων υλοτομίας, εκτός της κατηγορίας του χαρτιού που αναφέρεται στο άρθρο 9 παράγραφος 1 στοιχείο α), στην κατηγορία λογιστικής καταγραφής γης των διαχειριζόμενων δασικών εκτάσεων, δεν υπόκεινται σε αυτόν τον περιορισμό.

3. Τα κράτη μέλη υποβάλλουν στην Επιτροπή το εθνικό τους σχέδιο λογιστικής καταγραφής δασικών εκτάσεων που περιλαμβάνει προτεινόμενο επίπεδο αναφοράς δασικών εκτάσεων έως τις 31 Δεκεμβρίου 2018 για την περίοδο από το 2021 έως το 2025 και έως τις 30 Ιουνίου 2023 για την περίοδο από το 2026 έως το 2030. Το εθνικό σχέδιο λογιστικής καταγραφής δασικών εκτάσεων περιέχει όλα τα στοιχεία που απαριθμούνται στο παράρτημα IV τμήμα Β και δημοσιοποιείται, μεταξύ άλλων στο διαδίκτυο.

4. Τα κράτη μέλη καθορίζουν το εθνικό τους επίπεδο αναφοράς δασικών εκτάσεων με βάση τα κριτήρια που καθορίζονται στο παράρτημα IV τμήμα Α. Για την Κροατία, το επίπεδο αναφοράς της των δασικών εκτάσεων μπορεί επίσης να λαμβάνει υπόψη, πέραν των κριτηρίων που ορίζονται στο παράρτημα IV τμήμα Α, την κατοχή του εδάφους της και τις περιστάσεις κατά τον πόλεμο και μετά τη λήξη του που είχαν αντίκτυπο στη διαχείριση των δασών στη διάρκεια της περιόδου αναφοράς.

5. Το επίπεδο αναφοράς δασικών εκτάσεων βασίζεται στη συνέχιση της πρακτικής βιώσιμης διαχείρισης των δασών, όπως τεκμηριώνεται την περίοδο από το 2000 έως το 2009 λαμβάνοντας υπόψη για τα εθνικά δάση τα δυναμικά χαρακτηριστικά τους που σχετίζονται με την ηλικία τους, χρησιμοποιώντας τα βέλτιστα διαθέσιμα δεδομένα.

Τα επίπεδα αναφοράς δασικών εκτάσεων, όπως καθορίζονται σύμφωνα με το πρώτο εδάφιο, λαμβάνουν υπόψη τον μελλοντικό αντίκτυπο των δυναμικών χαρακτηριστικών που σχετίζονται με την ηλικία των δασών προκειμένου να μην περιοριστεί αδικαιολόγητα η ένταση διαχείρισης των δασών ως βασικό στοιχείο της πρακτικής βιώσιμης διαχείρισης των δασών, με στόχο τη διατήρηση ή την ενίσχυση των καταβοθρών άνθρακα σε βάθος χρόνου.

Τα κράτη μέλη επιδεικνύουν συνέπεια μεταξύ των μεθόδων και των δεδομένων που χρησιμοποιούνται για τον καθορισμό του προτεινόμενου επιπέδου αναφοράς δασικών εκτάσεων στο εθνικό σχέδιο λογιστικής καταγραφής δασικών εκτάσεων και εκείνων που χρησιμοποιούνται για την υποβολή εκθέσεων για τις διαχειριζόμενες δασικές εκτάσεις.

6. Η Επιτροπή, έπειτα από διαβούλευση με εμπειρογνώμονες που ορίζονται από τα κράτη μέλη, προβαίνει σε τεχνική αξιολόγηση των εθνικών σχεδίων λογιστικής καταγραφής δασικών εκτάσεων που υποβάλλονται από τα κράτη μέλη σύμφωνα με την παράγραφο 3 του παρόντος άρθρου με σκοπό την αξιολόγηση του βαθμού στον οποίο τα προτεινόμενα επίπεδα αναφοράς δασικών εκτάσεων έχουν προσδιοριστεί σύμφωνα με τις αρχές και τις απαιτήσεις που ορίζονται στις παραγράφους 4 και 5 του παρόντος άρθρου και στο άρθρο 5 παράγραφος 1. Επιπλέον, η Επιτροπή διαβουλεύεται με τα ενδιαφερόμενα μέρη και την κοινωνία των πολιτών. Η Επιτροπή δημοσιεύει σύνοψη των εργασιών που πραγματοποιήθηκαν, συμπεριλαμβανομένων των απόψεων που διατυπώνουν οι εμπειρογνώμονες οι οποίοι διορίζονται από τα κράτη μέλη, και των σχετικών συμπερασμάτων.

Η Επιτροπή διατυπώνει, όπου είναι απαραίτητο, τεχνικές συστάσεις προς τα κράτη μέλη που αποτυπώνουν τα συμπεράσματα της τεχνικής αξιολόγησης με σκοπό να διευκολύνει την τεχνική αναθεώρηση των προτεινόμενων επιπέδων αναφοράς δασικών εκτάσεων. Η Επιτροπή δημοσιεύει τις εν λόγω τεχνικές συστάσεις.

7. Όταν είναι αναγκαίο με βάση τις τεχνικές αξιολογήσεις και, κατά περίπτωση, τις τεχνικές συστάσεις, τα κράτη μέλη διαβιβάζουν τα αναθεωρημένα προτεινόμενα επίπεδα αναφοράς δασικών εκτάσεων στην Επιτροπή έως τις 31 Δεκεμβρίου 2019 για την περίοδο από το 2021 έως το 2025 και έως τις 30 Ιουνίου 2024 για την περίοδο από το 2026 έως το 2030. Η Επιτροπή δημοσιεύει τα προτεινόμενα επίπεδα αναφοράς δασικών εκτάσεων που διαβιβάζουν σε αυτήν τα κράτη μέλη.

8. Με βάση τα προτεινόμενα επίπεδα αναφοράς δασικών εκτάσεων που υποβάλλουν τα κράτη μέλη, την τεχνική αξιολόγηση που πραγματοποιείται σύμφωνα με την παράγραφο 6 του παρόντος άρθρου και, κατά περίπτωση, το αναθεωρημένο προτεινόμενο επίπεδο αναφοράς δασικών εκτάσεων που υποβάλλεται βάσει της παραγράφου 7 του παρόντος άρθρου, η Επιτροπή εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις σύμφωνα με το άρθρο 16 για την τροποποίηση του παραρτήματος IV ώστε να καθοριστούν τα επίπεδα αναφοράς δασικών εκτάσεων που πρέπει να εφαρμοστούν από τα κράτη μέλη για τις περιόδους από το 2021 έως το 2025 και από το 2026 έως το 2030.

9. Εάν κράτος μέλος δεν υποβάλει επίπεδο αναφοράς δασικών εκτάσεων στην Επιτροπή μέχρι τις ημερομηνίες που αναφέρονται στην παράγραφο 3 του παρόντος άρθρου και, κατά περίπτωση, στην παράγραφο 7 του παρόντος άρθρου, η Επιτροπή εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις σύμφωνα με το άρθρο 16 για την τροποποίηση του παραρτήματος IV ώστε να καθοριστεί το επίπεδο αναφοράς δασικών εκτάσεων που πρέπει να εφαρμοστεί από το εν λόγω κράτος μέλος για την περίοδο από το 2021 έως το 2025 ή από το 2026 έως το 2030, με βάση τυχόν τεχνική αξιολόγηση που πραγματοποιείται σύμφωνα με την παράγραφο 6 του παρόντος άρθρου.

10. Οι κατ' εξουσιοδότηση πράξεις που αναφέρονται στις παραγράφους 8 και 9 εκδίδονται έως τις 31 Οκτωβρίου 2020 για την περίοδο από το 2021 έως το 2025 και έως τις 30 Απριλίου 2025 για την περίοδο από το 2026 έως το 2030.

11. Προκειμένου να διασφαλιστεί η συνέπεια κατά την παράγραφο 5 του παρόντος άρθρου, τα κράτη μέλη, όπου χρειάζεται, υποβάλλουν στην Επιτροπή τεχνικές διορθώσεις που δεν απαιτούν τροποποιήσεις των κατ' εξουσιοδότηση πράξεων που εκδίδονται δυνάμει της παραγράφου 8 ή 9 του παρόντος άρθρου μέχρι τις ημερομηνίες που αναφέρονται στο άρθρο 14 παράγραφος 1.

Άρθρο 9

Λογιστική καταγραφή των προϊόντων υλοτομίας

1. Στους λογαριασμούς που προβλέπονται στο άρθρο 6 παράγραφος 1 και στο άρθρο 8 παράγραφος 1, σχετικά με τα προϊόντα υλοτομίας, τα κράτη μέλη κατ' καταγράφουν τις εκπομπές και τις απορροφήσεις που προκύπτουν από μεταβολές της δεξαμενής άνθρακα των προϊόντων υλοτομίας που εμπίπτουν στις ακόλουθες κατηγορίες, με τη χρήση της συνάρτησης διάσπασης πρώτης τάξεως, τις μεθοδολογίες και τις προκαθορισμένες τιμές χρόνου υποδιπλασιασμού που καθορίζονται στο παράρτημα V:

- α) χαρτί·
- β) ξυλόφυλλα·
- γ) πιστή ξυλεία.

2. Η Επιτροπή εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις σύμφωνα με το άρθρο 16 για την τροποποίηση της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου και του παραρτήματος V, προσθέτοντας νέες κατηγορίες προϊόντων υλοτομίας με επίδραση δέσμευσης του άνθρακα, με βάση τις κατευθυντήριες γραμμές της IPCC όπως εγκρίθηκαν από τη διάσκεψη των μερών της UNFCCC ή τη διάσκεψη των μερών συνερχόμενη ως Συνεδρίαση των μερών της συμφωνίας του Παρισιού, και διασφαλίζοντας την περιβαλλοντική ακεραιότητα.

3. Τα κράτη μέλη μπορούν να προσδιορίζουν τα προϊόντα υλικών ξυλείας, μεταξύ άλλων φλοιούς, που εμπίπτουν στο πλαίσιο των υφιστάμενων και νέων κατηγοριών που αναφέρονται στις παραγράφους 1 και 2, αντίστοιχα, με βάση τις κατευθυντήριες γραμμές της IPCC όπως εγκρίθηκαν από τη διάσκεψη των μερών της UNFCCC ή τη διάσκεψη των μερών συνερχόμενη ως Συνεδρίαση των μερών της συμφωνίας του Παρισιού, με την προϋπόθεση ότι τα διαθέσιμα δεδομένα είναι διαφανή και επαληθεύσιμα.

Άρθρο 10

Λογιστική καταγραφή των φυσικών διαταραχών

1. Στο τέλος της κάθε περιόδου από το 2021 έως το 2025 και από το 2026 έως το 2030, τα κράτη μέλη δύνανται να εξαιρούν από τους λογαριασμούς τους που αφορούν δασωμένες εκτάσεις και διαχειριζόμενες δασικές εκτάσεις, τις εκπομπές αερίων θερμοκηπίου που οφείλονται σε φυσικές διαταραχές και οι οποίες υπερβαίνουν τις μέσες εκπομπές που προκλήθηκαν από φυσικές διαταραχές κατά την περίοδο από το 2001 έως το 2020, εξαιρουμένων των έκτροπων στατιστικών τιμών («βασικού επιπέδου»). Το εν λόγω βασικό επίπεδο υπολογίζεται σύμφωνα με το παρόν άρθρο και το παράρτημα VI.

2. Σε περίπτωση που ένα κράτος μέλος εφαρμόζει τα προβλεπόμενα στην παράγραφο 1:
- υποβάλλει στην Επιτροπή πληροφορίες σχετικά με το βασικό επίπεδο για τις κατηγορίες λογιστικής καταγραφής γης που αναφέρονται στην παράγραφο 1 και σχετικά με τα δεδομένα και τις μεθοδολογίες που χρησιμοποιούνται σύμφωνα με το παράρτημα VI και
 - εξαιρεί από τη λογιστική καταγραφή έως το 2030 όλες τις επακόλουθες απορροφήσεις για τις εκτάσεις που επλήγησαν από φυσικές διαταραχές.
3. Ανατίθεται στην Επιτροπή η εξουσία να εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις σύμφωνα με το άρθρο 16 για την τροποποίηση του παραρτήματος VI προκειμένου να αναθεωρήσει τις απαιτήσεις μεθοδολογίας και παροχής πληροφοριών του παραρτήματος αυτού ώστε να λαμβάνονται υπόψη οι αλλαγές στις κατευθυντήριες γραμμές της IPCC όπως εγκρίθηκαν από τη διάσκεψη των μερών της UNFCCC ή τη διάσκεψη των μερών συνερχόμενη ως Συνεδρίαση των μερών της συμφωνίας του Παρισιού.

Άρθρο 11

Ευελιξία

- Τα κράτη μέλη δύνανται να χρησιμοποιήσουν:
 - τη γενική ευελιξία που ορίζεται στο άρθρο 12 και
 - προκειμένου να συμμορφωθούν με τη δέσμευση του άρθρου 4, την ευελιξία σχετικά με διαχειριζόμενες δασικές εκτάσεις που ορίζεται στο άρθρο 13.
- Εάν κράτος μέλος δεν συμμορφώνεται προς τις απαιτήσεις παρακολούθησης που προβλέπονται στο άρθρο 7 παράγραφος 1 στοιχείο δα) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 525/2013, ο κεντρικός διαχειριστής που έχει οριστεί σύμφωνα με το άρθρο 20 της οδηγίας 2003/87/ΕΚ («κεντρικός διαχειριστής») απαγορεύει προσωρινά στο εν λόγω κράτος μέλος τη μεταφορά ή την αποταμίευση κατ' εφαρμογή του άρθρου 12 παράγραφοι 2 και 3 του παρόντος κανονισμού ή τη χρήση της ευελιξίας σχετικά με διαχειριζόμενες δασικές εκτάσεις του άρθρου 13 του παρόντος κανονισμού.

Άρθρο 12

Γενική ευελιξία

- Όταν οι συνολικές εκπομπές υπερβαίνουν τις συνολικές απορροφήσεις σε ένα κράτος μέλος και αυτό το κράτος μέλος έχει επιλέξει να χρησιμοποιήσει τις δυνατές ευελιξίες του και έχει ζητήσει να διαγράψει τα ετήσια δικαιώματα εκπομπής δυνάμει του κανονισμού (ΕΕ) 2018/842, αυτή η ποσότητα των διαγραφέντων ετήσιων δικαιωμάτων εκπομπής λαμβάνεται υπόψη κατά την αξιολόγηση της συμμόρφωσης του κράτους μέλους προς τη δέσμευσή του δυνάμει του άρθρου 4 του παρόντος κανονισμού.
- Στον βαθμό που οι συνολικές απορροφήσεις υπερβαίνουν τις συνολικές εκπομπές σε κράτος μέλος και κατόπιν αφαίρεσης της τυχόν ποσότητας που λαμβάνεται υπόψη σύμφωνα με το άρθρο 7 του κανονισμού (ΕΕ) 2018/842, το κράτος μέλος δύναται να μεταφέρει την υπολειπόμενη ποσότητα απορροφήσεων σε κάποιο άλλο κράτος μέλος. Η μεταφερόμενη ποσότητα λαμβάνεται υπόψη κατά την αξιολόγηση της συμμόρφωσης του κράτους μέλους υποδοχής προς τη δέσμευσή του δυνάμει του άρθρου 4 του παρόντος κανονισμού.
- Στον βαθμό που οι συνολικές απορροφήσεις υπερβαίνουν τις συνολικές εκπομπές σε κράτος μέλος κατά την περίοδο από το 2021 έως το 2025 και κατόπιν αφαίρεσης της τυχόν ποσότητας που λαμβάνεται υπόψη σύμφωνα με το άρθρο 7 του κανονισμού (ΕΕ) 2018/842 ή που μεταφέρεται σε άλλο κράτος μέλος κατ' εφαρμογή της παραγράφου 2 του παρόντος άρθρου, το κράτος μέλος δύναται να αποταμιεύσει την υπολειπόμενη ποσότητα απορροφήσεων για την περίοδο από το 2026 έως το 2030.
- Προκειμένου να αποφεύγεται η διπλή καταγραφή, η ποσότητα των καθαρών απορροφήσεων που έχουν ληφθεί υπόψη σύμφωνα με το άρθρο 7 του κανονισμού (ΕΕ) 2018/842 αφαιρείται από την ποσότητα του συγκεκριμένου κράτους μέλους που είναι διαθέσιμη για μεταφορά σε άλλο κράτος μέλος ή για αποταμίευση, κατ' εφαρμογή των παραγράφων 2 και 3 του παρόντος άρθρου.

Άρθρο 13

Ευελιξία σχετικά με διαχειριζόμενες δασικές εκτάσεις

- Όταν σε ένα κράτος μέλος οι συνολικές εκπομπές υπερβαίνουν τις συνολικές απορροφήσεις στις κατηγορίες λογιστικής καταγραφής γης που αναφέρονται στο άρθρο 2, όπως καταγράφονται λογιστικά σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό, το εν λόγω κράτος μέλος δύναται να χρησιμοποιήσει τις δυνατές ευελιξίες που ορίζονται στο παρόν άρθρο σχετικά με διαχειριζόμενες δασικές εκτάσεις προκειμένου να συμμορφωθεί με το άρθρο 4.

2. Όταν το αποτέλεσμα του υπολογισμού που αναφέρεται στο άρθρο 8 παράγραφος 1 είναι θετικός αριθμός, το οικείο κράτος μέλος δικαιούται να αντισταθμίσει τις εν λόγω εκπομπές εάν:

- α) το κράτος μέλος έχει περιλάβει, στη στρατηγική που έχει υποβάλει σύμφωνα με το άρθρο 4 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 525/2013, εν εξελίξει ή σχεδιαζόμενα συγκεκριμένα μέτρα που διασφαλίζουν τη διατήρηση ή βελτίωση, κατά περίπτωση, δασικών καταβολών και δεξαμενών και
- β) οι συνολικές εκπομπές εντός της Ένωσης να μην υπερβαίνουν τις συνολικές απορροφήσεις στις κατηγορίες λογιστικής καταγραφής γης που αναφέρονται στο άρθρο 2 του παρόντος κανονισμού για την περίοδο κατά την οποία το κράτος μέλος προτίθεται να κάνει χρήση της αντισταθμίσης. Κατά την αξιολόγηση του κατά πόσον οι συνολικές εκπομπές εντός της Ένωσης υπερβαίνουν τις συνολικές απορροφήσεις, η Επιτροπή διασφαλίζει ότι αποφεύγεται από τα κράτη μέλη η διπλή καταγραφή, ιδίως κατά την άσκηση των δυνατοτήτων ευελιξίας που ορίζονται στον παρόντα κανονισμό και τον κανονισμό (ΕΕ) 2018/842.

3. Όσον αφορά το ποσό της αντισταθμίσης, το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος μπορεί να επωφεληθεί της αντισταθμίσης μόνον:

- α) για καταβόθρες που καταγράφονται λογιστικά ως εκπομπές σε σχέση με το επίπεδο αναφοράς των δασικών εκτάσεων του και
- β) έως το μέγιστο ποσό αντισταθμίσης για το εν λόγω κράτος μέλος που ορίζεται στο παράρτημα VII για την περίοδο από το 2021 έως το 2030.

4. Η Φινλανδία μπορεί να αντισταθμίσει μέχρι και 10 εκατομμύρια τόνους εκπομπών ισοδυνάμου CO₂ υπό την προϋπόθεση ότι πληροί τους όρους που αναφέρονται στην παράγραφο 2 στοιχεία α) και β).

Άρθρο 14

Έλεγχος συμμόρφωσης

1. Έως τις 15 Μαρτίου 2027 για την περίοδο από το 2021 έως το 2025 και έως τις 15 Μαρτίου 2032 για την περίοδο από το 2026 έως το 2030, τα κράτη μέλη υποβάλλουν στην Επιτροπή έκθεση συμμόρφωσης που περιέχει το ισοζύγιο των συνολικών εκπομπών και των συνολικών απορροφήσεων για την αντίστοιχη περίοδο για καθεμία από τις κατηγορίες λογιστικής καταγραφής γης που ορίζονται στο άρθρο 2, εφαρμόζοντας λογιστικούς κανόνες που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό.

Η εν λόγω έκθεση περιέχει επιπλέον, κατά περίπτωση, λεπτομέρειες σχετικά με την πρόθεση χρήσης των δυνατοτήτων ευελιξίας που αναφέρονται στο άρθρο 11 και τα σχετικά ποσά ή με τη χρήση αυτών των δυνατοτήτων ευελιξίας και των σχετικών ποσών.

2. Η Επιτροπή προβαίνει σε ενδελεχή εξέταση των εκθέσεων συμμόρφωσης που προβλέπονται στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου για τους σκοπούς της αξιολόγησης της συμμόρφωσης με το άρθρο 4.

3. Η Επιτροπή προετοιμάζει έκθεση το 2027, για την περίοδο από το 2021 έως το 2025, και το 2032, για την περίοδο από το 2026 έως το 2030, σχετικά με τις συνολικές εκπομπές και τις συνολικές απορροφήσεις αερίων του θερμοκηπίου στην Ένωση, για καθεμία από τις κατηγορίες λογιστικής καταγραφής γης που αναφέρονται στο άρθρο 2, υπολογιζόμενων ως οι συνολικές εκπομπές και οι συνολικές απορροφήσεις που αναφέρθηκαν για την περίοδο μείον την τιμή που προκύπτει πολλαπλασιάζοντας επί πέντε τις μέσες ετήσιες εκπομπές και απορροφήσεις της Ένωσης που αναφέρθηκαν για την περίοδο από το 2000 έως το 2009.

4. Ο Ευρωπαϊκός Οργανισμός Περιβάλλοντος επικουρεί την Επιτροπή κατά την εφαρμογή του πλαισίου παρακολούθησης και συμμόρφωσης που προβλέπεται στο παρόν άρθρο, σύμφωνα με το ετήσιο πρόγραμμα εργασίας του.

Άρθρο 15

Μητρώο

1. Η Επιτροπή εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις σύμφωνα με το άρθρο 16 του παρόντος κανονισμού για τη συμπλήρωση του παρόντος κανονισμού προκειμένου να ορίσει κανόνες για την καταγραφή των ποσοτήτων των εκπομπών και απορροφήσεων για κάθε κατηγορία λογιστικής καταγραφής γης σε κάθε κράτος μέλος, και προκειμένου να διασφαλίζεται ότι η λογιστική καταγραφή που διενεργείται σε σχέση με την άσκηση των δυνατοτήτων ευελιξίας σύμφωνα με τα άρθρα 12 και 13 του παρόντος κανονισμού μέσω του ενωσιακού μητρώου που θεσπίστηκε κατ' εφαρμογή του άρθρου 10 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 525/2013 είναι ορθή.

2. Ο κεντρικός διαχειριστής πραγματοποιεί αυτοματοποιημένο έλεγχο κάθε συναλλαγής στο πλαίσιο του παρόντος κανονισμού και, εφόσον απαιτείται, απαγορεύει συναλλαγές, για να διασφαλίζει ότι δεν σημειώνονται παρατυπίες.
3. Το κοινό έχει πρόσβαση στις πληροφορίες που αναφέρονται στις παραγράφους 1 και 2.

Άρθρο 16

Άσκηση της εξουσιοδότησης

1. Ανατίθεται στην Επιτροπή η εξουσία να εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις υπό τους όρους του παρόντος άρθρου.
2. Η προβλεπόμενη στο άρθρο 3 παράγραφος 2, στο άρθρο 5 παράγραφος 6, στο άρθρο 8 παράγραφοι 8 και 9, στο άρθρο 9 παράγραφος 2, στο άρθρο 10 παράγραφος 3 και στο άρθρο 15 παράγραφος 1 εξουσία έκδοσης κατ' εξουσιοδότηση πράξεων ανατίθεται στην Επιτροπή για περίοδο πέντε ετών από τις 9 Ιουλίου 2018. Η Επιτροπή υποβάλλει έκθεση σχετικά με τις εξουσίες που της έχουν ανατεθεί το αργότερο εννέα μήνες πριν από τη λήξη της περιόδου των πέντε ετών. Η εξουσιοδότηση ανανεώνεται σιωπηρά για περιόδους ίδιας διάρκειας, εκτός αν το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ή το Συμβούλιο προβάλουν αντιρρήσεις το αργότερο εντός τριών μηνών πριν από τη λήξη κάθε περιόδου.
3. Η εξουσιοδότηση που προβλέπεται στο άρθρο 3 παράγραφος 2, στο άρθρο 5 παράγραφος 6, στο άρθρο 8 παράγραφοι 8 και 9, στο άρθρο 9 παράγραφος 2, στο άρθρο 10 παράγραφος 3 και στο άρθρο 15 παράγραφος 1 μπορεί να ανακληθεί ανά πάσα στιγμή από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ή το Συμβούλιο. Η απόφαση ανάκλησης περατώνει την εξουσιοδότηση που προσδιορίζεται στην εν λόγω απόφαση. Αρχίζει να ισχύει την επομένη της δημοσίευσης της απόφασης στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* ή σε μεταγενέστερη ημερομηνία που ορίζεται σε αυτή. Δεν θίγει το κύρος των κατ' εξουσιοδότηση πράξεων που ισχύουν ήδη.
4. Πριν από την έκδοση κατ' εξουσιοδότηση πράξης, η Επιτροπή διεξάγει διαβουλεύσεις με εμπειρογνώμονες που ορίζουν τα κράτη μέλη σύμφωνα με τις αρχές της διοργανικής συμφωνίας της 13ης Απριλίου 2016 για τη βελτίωση του νομοθετικού έργου.
5. Μόλις εκδώσει μια κατ' εξουσιοδότηση πράξη, η Επιτροπή την κοινοποιεί ταυτόχρονα στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο.
6. Η κατ' εξουσιοδότηση πράξη που εκδίδεται δυνάμει του άρθρου 3 παράγραφος 2, του άρθρου 5 παράγραφος 6, του άρθρου 8 παράγραφοι 8 και 9, του άρθρου 9 παράγραφος 2, του άρθρου 10 παράγραφος 3 και του άρθρου 15 παράγραφος 1 τίθεται σε ισχύ εφόσον δεν έχει διατυπωθεί αντίρρηση από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ή το Συμβούλιο εντός δύο μηνών από την ημέρα που η πράξη κοινοποιείται στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο ή αν, πριν λήξει αυτή η περίοδος, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο ενημερώσουν αμφότερα την Επιτροπή ότι δεν θα προβάλλουν αντιρρήσεις. Η προθεσμία αυτή παρατείνεται κατά δύο μήνες κατόπιν πρωτοβουλίας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου ή του Συμβουλίου.

Άρθρο 17

Επανεξέταση

1. Ο παρών κανονισμός επανεξετάζεται τακτικά, λαμβάνοντας υπόψη, μεταξύ άλλων, τις διεθνείς εξελίξεις και προσπάθειες που καταβλήθηκαν για την επίτευξη των μακροπρόθεσμων στόχων της συμφωνίας του Παρισιού.

Με βάση τα πορίσματα της έκθεσης που προετοιμάζεται σύμφωνα με το άρθρο 14 παράγραφος 3 και τα αποτελέσματα της αξιολόγησης που διενεργείται σύμφωνα με το άρθρο 13 παράγραφος 2 στοιχείο β), η Επιτροπή υποβάλλει, όπου κρίνεται σκόπιμο, προτάσεις ώστε να εξασφαλιστεί ότι γίνεται σεβαστή η ακεραιότητα του συνολικού στόχου της Ένωσης για μείωση των εκπομπών αερίων θερμοκηπίου έως το 2030 και η συμβολή του στην επίτευξη των στόχων της συμφωνίας του Παρισιού.

2. Η Επιτροπή υποβάλλει έκθεση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο εντός έξι μηνών από κάθε παγκόσμιο απολογισμό που έχει συμφωνηθεί δυνάμει του άρθρου 14 της συμφωνίας του Παρισιού αναφορικά με τη λειτουργία του παρόντος κανονισμού, συμπεριλαμβανομένης κατά περίπτωση αξιολόγησης του αντίκτυπου των δυνατοτήτων ευελιξίας που αναφέρονται στο άρθρο 11, καθώς και τη συμβολή του παρόντος κανονισμού στον συνολικό στόχο της Ένωσης για μείωση των εκπομπών αερίων θερμοκηπίου έως το 2030 και τη συμβολή του στην επίτευξη των στόχων της συμφωνίας του Παρισιού, ιδίως ως προς την ανάγκη για πρόσθετες πολιτικές και μέτρα της Ένωσης, συμπεριλαμβανομένου πλαισίου για μετά το 2030, ενόψει των απαιτούμενων αυξήσεων στις μειώσεις και τις απορροφήσεις των εκπομπών αερίων θερμοκηπίου στην Ένωση, και υποβάλλει προτάσεις, εφόσον απαιτείται.

Άρθρο 18

Τροποποιήσεις του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 525/2013

Ο κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 525/2013 τροποποιείται ως εξής:

1) Στο άρθρο 7, η παράγραφος 1 τροποποιείται ως εξής:

α) παρεμβάλλεται το ακόλουθο στοιχείο:

«δα) από το 2023, τις εκπομπές και τις απορροφήσεις τους που προβλέπονται από το άρθρο 2 του κανονισμού (ΕΕ) 2018/841 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (*) σύμφωνα με τις μεθοδολογίες που ορίζονται στο παράρτημα IIIα του παρόντος κανονισμού·

(*) Κανονισμός (ΕΕ) 2018/841 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Μαΐου 2018, σχετικά με τη συμπεριληψη των εκπομπών αερίων θερμοκηπίου και των απορροφήσεων από δραστηριότητες χρήσης γης, αλλαγής χρήσης γης και δασοπονίας στο πλαίσιο για το κλίμα και την ενέργεια έως το 2030, καθώς και για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 525/2013 και της απόφασης αριθ. 529/2013/ΕΕ (ΕΕ L 156 της 19.6.2018, σ. 1).»

β) προστίθεται το ακόλουθο εδάφιο:

«Ένα κράτος μέλος δύναται να ζητήσει να του χορηγηθεί παρέκκλιση από την Επιτροπή από το πρώτο εδάφιο στοιχείο δα) για να εφαρμόσει διαφορετική μεθοδολογία από αυτή που προβλέπεται στο παράρτημα IIIα, όταν η απαιτούμενη βελτίωση της μεθοδολογίας δεν δύναται να επιτευχθεί εγκαίρως, ώστε η βελτίωση να μπορεί να συμπεριληφθεί στην απογραφή των αερίων θερμοκηπίου για την περίοδο από το 2021 έως το 2030 ή όταν το κόστος βελτίωσης της μεθοδολογίας θα ήταν δυσανάλογα υψηλό σε σύγκριση με τα οφέλη από την εφαρμογή της εν λόγω μεθοδολογίας για τη βελτίωση της λογιστικής καταγραφής των εκπομπών και των απορροφήσεων λόγω της μικρής σημασίας των εκπομπών και απορροφήσεων από τις σχετικές δεξαμενές άνθρακα. Τα κράτη μέλη που επιθυμούν να επωφεληθούν από την παρούσα παρέκκλιση υποβάλλουν αιτιολογημένη αίτηση στην Επιτροπή έως τις 31 Δεκεμβρίου 2020, όπου θα αναφέρουν το χρονικό σημείο υλοποίησης της προτεινόμενης μεθοδολογικής βελτίωσης, την εναλλακτική μεθοδολογία ή και τα δύο, και θα αξιολογούν τις δυνητικές επιπτώσεις στην ακρίβεια της λογιστικής καταγραφής. Η Επιτροπή δύναται να ζητήσει συμπληρωματικές πληροφορίες, οι οποίες θα πρέπει να υποβληθούν εντός συγκεκριμένου εύλογου διαστήματος. Όταν η Επιτροπή θεωρεί ότι η αίτηση είναι δικαιολογημένη, εγκρίνει τη ζητούμενη παρέκκλιση. Εάν η Επιτροπή απορρίψει την αίτηση, αιτιολογεί επαρκώς την απόφασή της.»

2) Στο άρθρο 13 παράγραφος 1 στοιχείο γ), προστίθεται το ακόλουθο σημείο:

«viii) από το 2023, πληροφορίες σχετικά με τις εθνικές πολιτικές και τα μέτρα που εφαρμόζονται προς την εκπλήρωση των υποχρεώσεων τους βάσει του κανονισμού (ΕΕ) 2018/841, καθώς και πληροφορίες για τις σχεδιαζόμενες πρόσθετες εθνικές πολιτικές και μέτρα που προβλέπονται με σκοπό τον περιορισμό των εκπομπών αερίων θερμοκηπίου ή την ενίσχυση των καταβोधρών πέρα από τις δεσμεύσεις τους δυνάμει του εν λόγω κανονισμού.»

3) Στο άρθρο 14 παράγραφος 1, παρεμβάλλεται το ακόλουθο στοιχείο:

«βα) από το 2023, συνολικές προβλέψεις για τις εκπομπές αερίων θερμοκηπίου και χωριστές εκτιμήσεις για τις προβλεπόμενες εκπομπές και απορροφήσεις αερίων θερμοκηπίου που καλύπτονται από τον κανονισμό (ΕΕ) 2018/841.»

4) Παρεμβάλλεται το ακόλουθο παράρτημα:

«ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ IIIΑ

Μεθοδολογίες για την παρακολούθηση και την υποβολή εκθέσεων που αναφέρονται στο άρθρο 7 παράγραφος 1 στοιχείο δα)

Προσέγγιση 3: Δεδομένα μετατροπής χρήσης γης με γεωγραφικό προσδιορισμό σύμφωνα με τις κατευθυντήριες γραμμές της IPCC του 2006 για τις εθνικές απογραφές αερίων θερμοκηπίου.

Μεθοδολογία βαθμίδας 1 σύμφωνα με τις κατευθυντήριες γραμμές της IPCC του 2006 για τις εθνικές απογραφές αερίων θερμοκηπίου.

Για τις εκπομπές και τις απορροφήσεις για δεξαμενή άνθρακα που αντιπροσωπεύει τουλάχιστον το 25-30 % των εκπομπών ή απορροφήσεων σε κατηγορία πηγής ή καταβόθρας που χρήζει προτεραιότητας στο εθνικό σύστημα απογραφής ενός κράτους μέλους, επειδή η εκτίμησή της έχει σημαντική επίδραση στη συνολική απογραφή των αερίων θερμοκηπίου μιας χώρας αναφορικά με το απόλυτο επίπεδο εκπομπών και απορροφήσεων, την τάση των εκπομπών και των απορροφήσεων ή την αβεβαιότητα όσον αφορά τις εκπομπές και τις απορροφήσεις σε κατηγορίες χρήσης γης, μεθοδολογία τουλάχιστον βαθμίδας 2, σύμφωνα με τις κατευθυντήριες γραμμές της IPCC του 2006 για τις εθνικές απογραφές αερίων θερμοκηπίου.

Τα κράτη μέλη ενθαρρύνονται να εφαρμόζουν τη μεθοδολογία βαθμίδας 3, σύμφωνα με τις κατευθυντήριες γραμμές της IPCC του 2006 για τις εθνικές απογραφές αερίων θερμοκηπίου.».

Άρθρο 19

Τροποποίηση της απόφασης αριθ. 529/2013/ΕΕ

Η απόφαση αριθ. 529/2013/ΕΕ τροποποιείται ως εξής

- 1) Στο άρθρο 3 παράγραφος 2, το πρώτο εδάφιο διαγράφεται.
- 2) Στο άρθρο 6, η παράγραφος 4 διαγράφεται.

Άρθρο 20

Έναρξη ισχύος

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Στρασβούργο, 30 Μαΐου 2018.

Για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Ο Πρόεδρος

A. TAJANI

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

L. PAVLOVA

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι

ΑΕΡΙΑ ΘΕΡΜΟΚΗΠΙΟΥ ΚΑΙ ΔΕΞΑΜΕΝΕΣ ΑΝΘΡΑΚΑ

A. Αέρια θερμοκηπίου όπως αναφέρονται στο άρθρο 2:

- α) διοξείδιο του άνθρακα (CO₂)
- β) μεθάνιο (CH₄)
- γ) υποξείδιο του αζώτου (N₂O).

Τα εν λόγω αέρια θερμοκηπίου εκφράζονται σε τόνους ισοδυνάμου CO₂ και καθορίζονται σύμφωνα τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 525/2013.

B. Δεξαμενές άνθρακα όπως αναφέρονται στο άρθρο 5 παράγραφος 4:

- α) υπέργεια βιομάζα,
- β) υπόγεια βιομάζα,
- γ) στρωμνή,
- δ) νεκρό ξύλο,
- ε) οργανικός άνθρακας του εδάφους,

στ) προϊόντα υλοτομίας στις κατηγορίες λογιστικής καταγραφής γης των δασωμένων εκτάσεων και των διαχειριζόμενων δασικών εκτάσεων.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙ

ΕΛΑΧΙΣΤΕΣ ΤΙΜΕΣ ΕΚΤΑΣΗΣ, ΣΥΓΚΟΜΩΣΗΣ ΚΑΙ ΥΨΟΥΣ ΔΕΝΔΡΩΝ ΠΑΡΑΜΕΤΡΟΙ

Κράτος μέλος	Έκταση (ha)	Ποσοστό συγκόμωσης (%)	Ύψος δέντρων (μ)
Βέλγιο	0,5	20	5
Βουλγαρία	0,1	10	5
Τσεχική Δημοκρατία	0,05	30	2
Δανία	0,5	10	5
Γερμανία	0,1	10	5
Εσθονία	0,5	30	2
Ιρλανδία	0,1	20	5
Ελλάδα	0,3	25	2
Ισπανία	1,0	20	3
Γαλλία	0,5	10	5
Κροατία	0,1	10	2
Ιταλία	0,5	10	5
Κύπρος	0,3	10	5
Λετονία	0,1	20	5
Λιθουανία	0,1	30	5
Λουξεμβούργο	0,5	10	5
Ουγγαρία	0,5	30	5
Μάλτα	1,0	30	5
Ολλανδία	0,5	20	5
Αυστρία	0,05	30	2
Πολωνία	0,1	10	2
Πορτογαλία	1,0	10	5
Ρουμανία	0,25	10	5
Σλοβενία	0,25	30	2
Σλοβακία	0,3	20	5
Φινλανδία	0,5	10	5
Σουηδία	0,5	10	5
Ηνωμένο Βασίλειο	0,1	20	2

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙΙ

ΕΤΟΣ ΒΑΣΗΣ Ή ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΓΙΑ ΤΟΝ ΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟ ΤΟΥ ΑΝΩΤΑΤΟΥ ΟΡΙΟΥ ΚΑΤ' ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 8 ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ 2

Κράτος μέλος	Έτος βάσης/Περίοδος
Βέλγιο	1990
Βουλγαρία	1988
Τσεχική Δημοκρατία	1990
Δανία	1990
Γερμανία	1990
Εσθονία	1990
Ιρλανδία	1990
Ελλάδα	1990
Ισπανία	1990
Γαλλία	1990
Κροατία	1990
Ιταλία	1990
Κύπρος	1990
Λετονία	1990
Λιθουανία	1990
Λουξεμβούργο	1990
Ουγγαρία	1985-87
Μάλτα	1990
Ολλανδία	1990
Αυστρία	1990
Πολωνία	1988
Πορτογαλία	1990
Ρουμανία	1989
Σλοβενία	1986
Σλοβακία	1990
Φινλανδία	1990
Σουηδία	1990
Ηνωμένο Βασίλειο	1990

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ IV

ΕΘΝΙΚΟ ΣΧΕΔΙΟ ΛΟΓΙΣΤΙΚΗΣ ΚΑΤΑΓΡΑΦΗΣ ΔΑΣΙΚΩΝ ΕΚΤΑΣΕΩΝ ΠΟΥ ΠΕΡΙΕΧΕΙ ΤΟ ΕΠΙΠΕΔΟ ΑΝΑΦΟΡΑΣ ΔΑΣΙΚΩΝ ΕΚΤΑΣΕΩΝ ΕΝΟΣ ΚΡΑΤΟΥΣ ΜΕΛΟΥΣ

Α. Κριτήρια και κατευθυντήριες γραμμές για τον καθορισμό των επιπέδων αναφοράς δασικών εκτάσεων

Το επίπεδο αναφοράς δασικών εκτάσεων κράτους μέλους καθορίζεται σύμφωνα με τα ακόλουθα κριτήρια:

- α) το επίπεδο αναφοράς είναι συνεπές με τον στόχο της επίτευξης ισορροπίας μεταξύ των ανθρωπογενών εκπομπών από πηγές και των απορροφήσεων από καταβόθρες αερίων θερμοκηπίου κατά το δεύτερο μισό αυτού του αιώνα, συμπεριλαμβανομένης της ενίσχυσης δυνητικών απορροφήσεων από γηράσκοντα δασικά αποθέματα, που, σε διαφορετική περίπτωση, ενδέχεται να εμφανίσουν σταδιακά φθίνουσες καταβόθρες·
- β) το επίπεδο αναφοράς διασφαλίζει τον αποκλεισμό της απλής παρουσίας αποθεμάτων άνθρακα από τη λογιστική καταγραφή·
- γ) το επίπεδο αναφοράς θα πρέπει να διασφαλίζει ένα άρτιο και αξιόπιστο λογιστικό σύστημα το οποίο εξασφαλίζει την κατάλληλη λογιστική καταγραφή των εκπομπών και των απορροφήσεων που προκύπτουν από τη χρήση βιομάζας·
- δ) το επίπεδο αναφοράς περιλαμβάνει τη δεξαμενή άνθρακα των προϊόντων υλοτομίας, παρέχοντας με αυτό τον τρόπο μια σύγκριση μεταξύ της παραδοχής στιγμιαίας οξείδωσης και της εφαρμογής της συνάρτησης διάσπασης πρώτης τάξεως και τιμών χρόνου υποδιπλασιασμού·
- ε) τεκμαίρεται ότι είναι σταθερή η σχέση μεταξύ της στερεής και της ενεργειακής χρήσης της δασικής βιομάζας με βάση τα στοιχεία για την περίοδο από το 2000 έως το 2009·
- στ) το επίπεδο αναφοράς θα πρέπει να είναι συνεπές με τον στόχο της συνεισφοράς στη διατήρηση της βιοποικιλότητας και τη βιώσιμη χρήση των φυσικών πόρων, όπως ορίζεται στη δασική στρατηγική της ΕΕ, τις εθνικές δασικές πολιτικές του εκάστοτε κράτους μέλους και τη στρατηγική της ΕΕ για τη βιοποικιλότητα·
- ζ) το επίπεδο αναφοράς είναι συνεπές με τις εθνικές προβλέψεις για τις ανθρωπογενείς εκπομπές αερίων θερμοκηπίου από πηγές και τις απορροφήσεις από καταβόθρες που δηλώνονται βάσει του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 525/2013·
- η) το επίπεδο αναφοράς είναι συνεπές με τις απογραφές αερίων θερμοκηπίου και τα σχετικά ιστορικά δεδομένα και βασίζονται σε διαφανή, πλήρη, συνεκτικά, συγκρίσιμα και ακριβή στοιχεία. Ειδικότερα, το υπόδειγμα που χρησιμοποιείται για τον υπολογισμό του επιπέδου αναφοράς είναι σε θέση να αναπαράγει τα ιστορικά δεδομένα από την εθνική απογραφή των αερίων θερμοκηπίου.

Β. Στοιχεία του εθνικού σχεδίου λογιστικής καταγραφής δασικών εκτάσεων

Το εθνικό σχέδιο λογιστικής καταγραφής δασικών εκτάσεων που υποβάλλεται σύμφωνα με το άρθρο 8 περιλαμβάνει τα ακόλουθα στοιχεία:

- α) γενική περιγραφή του καθορισμού του επιπέδου αναφοράς δασικών εκτάσεων και περιγραφή του τρόπου με τον οποίο ελήφθησαν υπόψη τα κριτήρια του παρόντος κανονισμού·
- β) αναγνωριστικά στοιχεία των δεξαμενών άνθρακα και των αερίων θερμοκηπίου που έχουν περιληφθεί στο επίπεδο αναφοράς δασικών εκτάσεων, αιτιολόγηση για την τυχόν παράλειψη δεξαμενής άνθρακα από τον καθορισμό του επιπέδου αναφοράς δασικών εκτάσεων και απόδειξη της συνοχής μεταξύ των δεξαμενών που περιλαμβάνονται στο επίπεδο αναφοράς δασικών εκτάσεων·
- γ) περιγραφή των προσεγγίσεων, μεθόδων και μοντέλων, συμπεριλαμβανομένων των ποσοτικών πληροφοριών, που χρησιμοποιούνται στον καθορισμό του επιπέδου αναφοράς δασικών εκτάσεων, σύμφωνα με την πλέον πρόσφατη υποβληθείσα έκθεση εθνικής απογραφής, και περιγραφή στοιχείων τεκμηρίωσης σχετικά με τις πρακτικές και την ένταση βιώσιμης διαχείρισης των δασών καθώς και εγκριθεισών εθνικών πολιτικών·
- δ) πληροφορίες σχετικά με τα ποσοστά συλλογής που αναμένεται να αναπτυχθούν υπό διαφορετικά σενάρια πολιτικής·

- ε) περιγραφή του τρόπου με τον οποίο ελήφθη υπόψη καθένα από τα ακόλουθα στοιχεία κατά τον καθορισμό του επιπέδου αναφοράς δασικών εκτάσεων:
- i) την έκταση δάσους υπό διαχείριση·
 - ii) εκπομπές και απορροφήσεις από δασικές εκτάσεις και προϊόντα υλοτομίας, όπως παρουσιάζονται στις απογραφές αερίων θερμοκηπίου, και σχετικά ιστορικά δεδομένα·
 - iii) χαρακτηριστικά των δασών, συμπεριλαμβανομένων δυναμικών χαρακτηριστικών που σχετίζονται με την ηλικία των δασών, των διαβαθμίσεων αύξησης, του περίτροπου χρόνου και άλλων πληροφοριών σχετικά με τις συνήθεις δραστηριότητες διαχείρισης των δασών·
 - iv) ιστορικά και μελλοντικά ποσοστά συγκομιδής με διάκριση μεταξύ ενεργειακών και μη ενεργειακών χρήσεων.
-

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ V

ΣΥΝΑΡΤΗΣΗ ΔΙΑΣΠΑΣΗΣ ΠΡΩΤΗΣ ΤΑΞΕΩΣ, ΜΕΘΟΔΟΛΟΓΙΕΣ ΚΑΙ ΠΡΟΚΑΘΟΡΙΣΜΕΝΕΣ ΤΙΜΕΣ ΧΡΟΝΟΥ ΥΠΟΔΙΠΛΑΣΙΑΣΜΟΥ ΓΙΑ ΠΡΟΪΟΝΤΑ ΥΛΟΤΟΜΙΑΣ

Μεθοδολογικά ζητήματα

- Εάν δεν είναι δυνατόν να γίνει διάκριση μεταξύ των προϊόντων υλοτομίας στις κατηγορίες λογιστικής καταγραφής γης των δασωμένων εκτάσεων και των διαχειριζόμενων δασικών εκτάσεων, ένα κράτος μέλος μπορεί να επιλέξει να καταγράφει λογιστικά τα προϊόντα υλοτομίας με την παραδοχή ότι όλες οι εκπομπές και οι απορροφήσεις πραγματοποιούνται στις διαχειριζόμενες δασικές εκτάσεις.
- Τα προϊόντα υλοτομίας σε χώρους διάθεσης στερεών αποβλήτων και τα προϊόντα υλοτομίας που συγκομίζονται για ενεργειακούς σκοπούς καταγράφονται λογιστικά επί τη βάση της στιγμιαίας οξείδωσης.
- Τα εισαγόμενα προϊόντα υλοτομίας, ανεξάρτητα από την προέλευσή τους, δεν καταγράφονται λογιστικά από το κράτος μέλος εισαγωγής («προσέγγιση παραγωγής»).
- Για τα εξαγόμενα προϊόντα υλοτομίας, τα ειδικά ανά χώρα δεδομένα αναφέρονται στις ειδικές ανά χώρα τιμές χρόνου υποδιπλασιασμού και τη χρήση των προϊόντων υλοτομίας στη χώρα εισαγωγής.
- Οι ειδικές ανά χώρα τιμές χρόνου υποδιπλασιασμού για προϊόντα υλοτομίας που τίθενται σε κυκλοφορία στην αγορά της Ένωσης δεν θα πρέπει να αποκλίνουν από εκείνες που χρησιμοποιούνται από το κράτος μέλος εισαγωγής.
- Τα κράτη μέλη μπορούν, αποκλειστικά για λόγους ενημέρωσης, να περιλαμβάνουν στα στοιχεία που υποβάλλουν το ποσοστό ξυλείας για ενεργειακούς σκοπούς που εισάγεται από χώρες εκτός της Ένωσης και τις χώρες προέλευσης αυτής της ξυλείας.

Αντί των μεθοδολογιών και των προκαθορισμένων τιμών χρόνου υποδιπλασιασμού του παρόντος παραρτήματος, τα κράτη μέλη μπορούν να χρησιμοποιούν ειδικές ανά χώρα μεθοδολογίες και τιμές χρόνου υποδιπλασιασμού, υπό τον όρο ότι αυτές οι μεθοδολογίες και τιμές προσδιορίζονται με βάση διαφανή και επαληθεύσιμα δεδομένα και ότι οι χρησιμοποιούμενες μεθοδολογίες είναι τουλάχιστον εξίσου αναλυτικές και ακριβείς με αυτές που ορίζονται στο παρόν παράρτημα.

Προκαθορισμένες τιμές χρόνου υποδιπλασιασμού:

Χρόνος υποδιπλασιασμού είναι ο αριθμός των ετών που χρειάζονται για να μειωθεί στο ήμισυ η αρχική τιμή της ποσότητας άνθρακα που αποθηκεύεται σε προϊόντα υλοτομίας.

Οι προκαθορισμένες τιμές χρόνου υποδιπλασιασμού είναι οι ακόλουθες:

- α) 2 έτη για το χαρτί,
- β) 25 έτη για τα ξυλόφυλλα,
- γ) 35 έτη για την πριστή ξυλεία

Τα κράτη μέλη μπορούν να προσδιορίζουν τα προϊόντα υλικών ξυλείας, μεταξύ άλλων φλοιούς, που εμπίπτουν στο πλαίσιο των κατηγοριών που αναφέρονται στα στοιχεία α), β) και γ) ανωτέρω, με βάση τις κατευθυντήριες γραμμές της IPCC όπως εγκρίθηκαν από τη διάσκεψη των μερών της UNFCCC ή τη διάσκεψη των μερών συνεργόμηνη ως Συνεδρίαση των μερών της συμφωνίας του Παρισιού, με την προϋπόθεση ότι τα διαθέσιμα δεδομένα είναι διαφανή και επαληθεύσιμα. Τα κράτη μέλη μπορούν επίσης να χρησιμοποιούν ειδικές ανά χώρα υποκατηγορίες στο πλαίσιο οποιασδήποτε από τις ως άνω κατηγορίες.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ VI

ΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΒΑΣΙΚΩΝ ΕΠΙΠΕΔΩΝ ΓΙΑ ΤΙΣ ΦΥΣΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΡΑΧΕΣ

1. Για τον υπολογισμό του βασικού επιπέδου, παρέχονται οι ακόλουθες πληροφορίες:
 - α) ιστορικά επίπεδα των εκπομπών λόγω φυσικών διαταραχών·
 - β) το είδος ή τα είδη φυσικής διαταραχής που περιλαμβάνονται στην εκτίμηση·
 - γ) εκτιμήσεις για τις συνολικές ετήσιες εκπομπές όσον αφορά τα συγκεκριμένα είδη φυσικής διαταραχής για το χρονικό διάστημα από το 2001 έως το 2020, ταξινομημένες κατά κατηγορία λογιστικής καταγραφής γης·
 - δ) απόδειξη διασφάλισης συνοχής της χρονολογικής σειράς σε όλες τις σχετικές παραμέτρους, συμπεριλαμβανομένης της ελάχιστης έκτασης, των μεθοδολογιών εκτίμησης εκπομπών, της κάλυψης των δεξαμενών άνθρακα και των αερίων.
2. Το βασικό επίπεδο υπολογίζεται ως ο μέσος όρος της χρονολογικής σειράς 2001-2020, εξαιρουμένων όλων των ετών κατά τα οποία καταγράφηκαν ασυνήθη επίπεδα εκπομπών, ήτοι εξαιρουμένων όλων των έκτροπων στατιστικών τιμών. Ο προσδιορισμός των έκτροπων στατιστικών τιμών πραγματοποιείται ως εξής:
 - α) υπολογίζεται η αριθμητική μέση τιμή και η τυπική απόκλιση ολόκληρης της χρονολογικής σειράς 2001-2020·
 - β) εξαιρούνται από τη χρονολογική σειρά όλα τα έτη κατά τα οποία οι ετήσιες εκπομπές υπερβαίνουν το διπλάσιο της τυπικής απόκλισης από τον μέσο όρο·
 - γ) επανυπολογίζεται η μέση αριθμητική τιμή και η τυπική απόκλιση της χρονολογικής σειράς 2001-2020 πλην των ετών που εξαιρέθηκαν στο στοιχείο β)·
 - δ) επαναλαμβάνονται τα στοιχεία β) και γ) έως ότου παύσουν να προκύπτουν έκτροπες τιμές.
3. Μετά τον υπολογισμό του βασικού επιπέδου σύμφωνα με το σημείο 2 του παρόντος παραρτήματος, εάν το ποσό των εκπομπών που, σε ένα συγκεκριμένο έτος κατά τις περιόδους από το 2021 έως το 2025 και από το 2026 έως το 2030, υπερβαίνει το βασικό επίπεδο συν ένα περιθώριο, το ποσό των εκπομπών που υπερβαίνει το βασικό επίπεδο δύναται να εξαιρεθεί σύμφωνα με το άρθρο 10. Το περιθώριο ισούται με πιθανότητα της τάξεως του 95 %.
4. Οι ακόλουθες εκπομπές δεν εξαιρούνται:
 - α) εκπομπές οφειλόμενες σε δραστηριότητες υλοτομίας και υπολειμματικής υλοτομίας που πραγματοποιήθηκαν σε έκταση μετά από συμβάντα φυσικών διαταραχών·
 - β) εκπομπές οφειλόμενες σε προδιαγεγραμμένη καύση που έλαβε χώρα σε έκταση σε οποιοδήποτε έτος της περιόδου από το 2021 έως το 2025 ή από το 2026 έως το 2030·
 - γ) εκπομπές σε εκτάσεις που υπέστησαν αποψίλωση μετά από συμβάντα φυσικών διαταραχών.
5. Οι απαιτήσεις παροχής πληροφοριών κατά το άρθρο 10 παράγραφος 2 περιλαμβάνουν τα ακόλουθα:
 - α) προσδιορισμό όλων των χερσαίων εκτάσεων που επλήγησαν από φυσικές διαταραχές κατά το συγκεκριμένο έτος, συμπεριλαμβανομένης της γεωγραφικής θέσης τους, καθώς και του έτους και του είδους των φυσικών διαταραχών·
 - β) απόδειξη ότι δεν επήλθε κατά το υπόλοιπο διάστημα της περιόδου από το 2021 έως το 2025 ή από το 2026 έως το 2030 αποψίλωση σε εκτάσεις που επλήγησαν από φυσικές διαταραχές και των οποίων οι εκπομπές εξαιρέθηκαν από τη λογιστική καταγραφή·

- γ) περιγραφή των επαληθεύσιμων μεθόδων και κριτηρίων που θα εφαρμοστούν για να διαπιστωθεί αν θα επέλθει αποψίλωση στις εν λόγω εκτάσεις κατά τα επόμενα έτη της περιόδου από το 2021 έως το 2025 ή από το 2026 έως το 2030·
 - δ) όπου είναι εφικτό, περιγραφή των μέτρων που έλαβε το κράτος μέλος για την πρόληψη ή τον περιορισμό των συνεπειών των εν λόγω φυσικών διαταραχών·
 - ε) όπου είναι εφικτό, περιγραφή των μέτρων που έλαβε το κράτος μέλος για την αποκατάσταση των εκτάσεων που επλήγησαν από τις εν λόγω φυσικές διαταραχές.
-

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ VII

ΜΕΓΙΣΤΟ ΠΟΣΟ ΑΝΤΙΣΤΑΘΜΙΣΗΣ ΠΟΥ ΔΙΑΤΙΘΕΤΑΙ ΣΤΟ ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΗΣ ΕΥΕΛΙΞΙΑΣ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΔΙΑΧΕΙΡΙΖΟΜΕΝΕΣ ΔΑΣΙΚΕΣ ΕΚΤΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 13 ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ 3 ΣΤΟΙΧΕΙΟ β)

Κράτος μέλος	Αναφερόμενος μέσος όρος απορροφήσεων από καταβόθρες δασικής έκτασης για την περίοδο από το 2000 έως το 2009 σε εκατ. τόνους ισοδυνάμου CO ₂ ετησίως	Όριο αντιστάθμισης εκφρασμένο σε εκατομμύρια τόνους ισοδυνάμου CO ₂ για την περίοδο από το 2021 έως 2030
Βέλγιο	- 3,61	- 2,2
Βουλγαρία	- 9,31	- 5,6
Τσεχική Δημοκρατία	- 5,14	- 3,1
Δανία	- 0,56	- 0,1
Γερμανία	- 45,94	- 27,6
Εσθονία	- 3,07	- 9,8
Ιρλανδία	- 0,85	- 0,2
Ελλάδα	- 1,75	- 1,0
Ισπανία	- 26,51	- 15,9
Γαλλία	- 51,23	- 61,5
Κροατία	- 8,04	- 9,6
Ιταλία	- 24,17	- 14,5
Κύπρος	- 0,15	- 0,03
Λετονία	- 8,01	- 25,6
Λιθουανία	- 5,71	- 3,4
Λουξεμβούργο	- 0,49	- 0,3
Ουγγαρία	- 1,58	- 0,9
Μάλτα	0,00	0,0
Ολλανδία	- 1,72	- 0,3
Αυστρία	- 5,34	- 17,1
Πολωνία	- 37,50	- 22,5
Πορτογαλία	- 5,13	- 6,2
Ρουμανία	- 22,34	- 13,4
Σλοβενία	- 5,38	- 17,2
Σλοβακία	- 5,42	- 6,5
Φινλανδία	- 36,79	- 44,1
Σουηδία	- 39,55	- 47,5
Ηνωμένο Βασίλειο	- 16,37	- 3,3